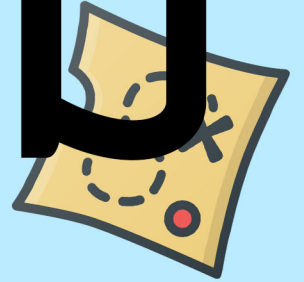
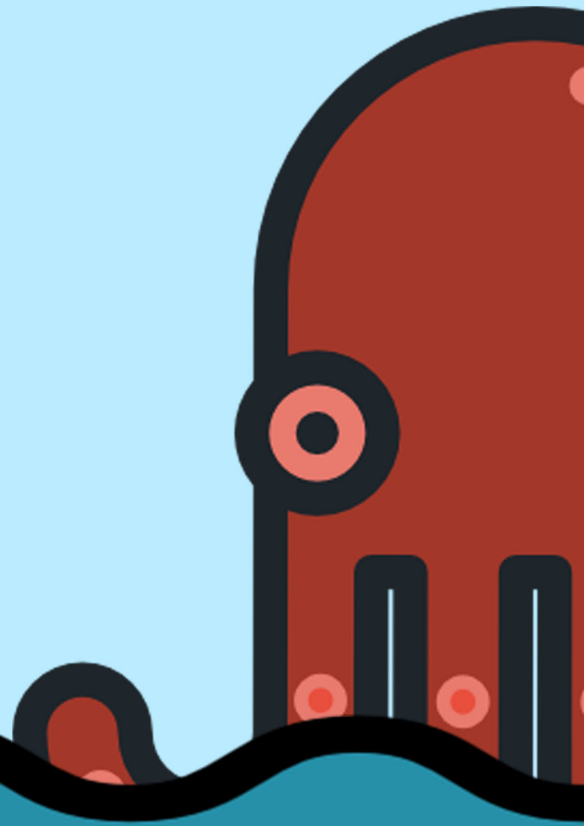
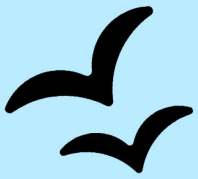

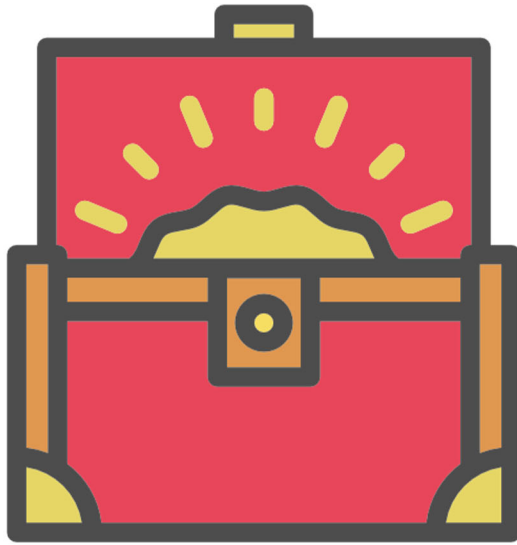
แผนที่คำยืม

หนังสือเรียนเสริมรายวิชาภาษาไทย
เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

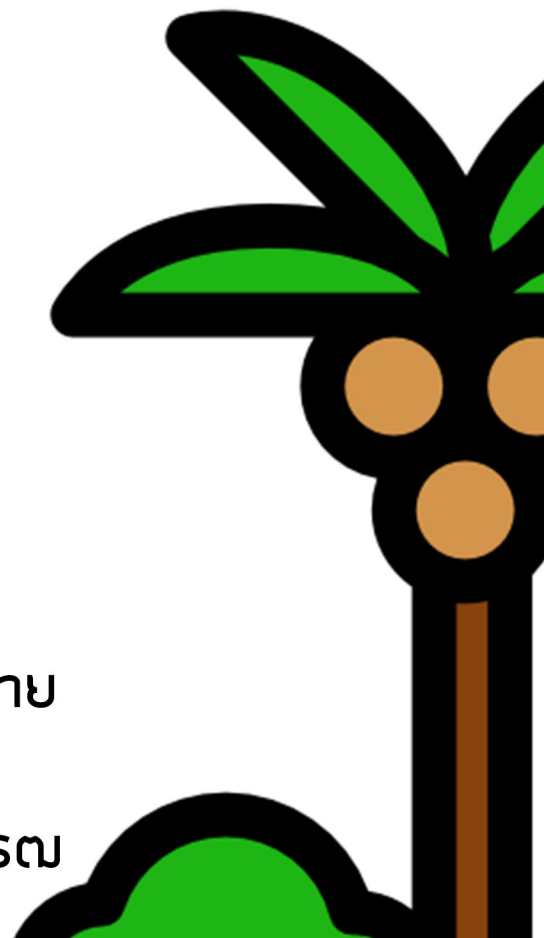

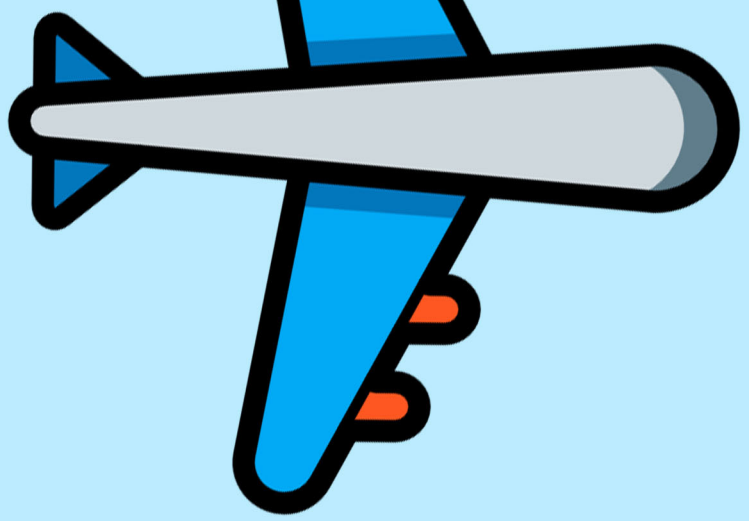
แผนที่คำขี้ม

เต็มฟ้า บุญปก
อนุสรณ์ ยุทธแสน
ปวีศ ชอบสำราญ
สันติพงศ์ เร่งประเสริฐ
จิตภา ชน-ศักดิ์ศรีเลิศ

รายวิชา ทกศ๓๑๓ พัฒนาการแบบเรียนภาษาไทย
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

แบบเรียนเรื่องแผนที่คำยืมนี้เป็นแบบเรียนเสริมความรู้ทางภาษาไทยที่นำเสนอความรู้เรื่องคำยืมในภาษาไทยอย่างละเอียดผ่านคำที่เข้าใจได้ง่าย อีกทั้งยังมีเกณฑ์การสังเกตคำยืมในแต่ละภาษา ไม่ว่าจะเป็น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเขมร ภาษาบาลีและสันสกฤต ภาษาชวาและมลายู และ ภาษาเปอร์เซียให้ได้ทราบกัน พร้อมทั้งมีภาพและสีสรรที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ สอดแทรกแบบฝึกหัดในแต่ละภาษาให้ได้ทดสอบความเข้าใจอีกด้วย ซึ่งทำให้ผู้ศึกษารู้สึกสนใจที่จะค้นคว้าเนื้อหาจากในแบบเรียนเล่มนี้และเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น คำยืมในภาษาไทยจึงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

คณะผู้จัดทำ

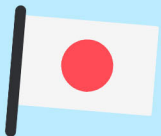

คำยืมจากภาษาอังกฤษ ๑

คำยืมจากภาษาจีน ๗

คำยืมจากภาษาญี่ปุ่น ๑๕

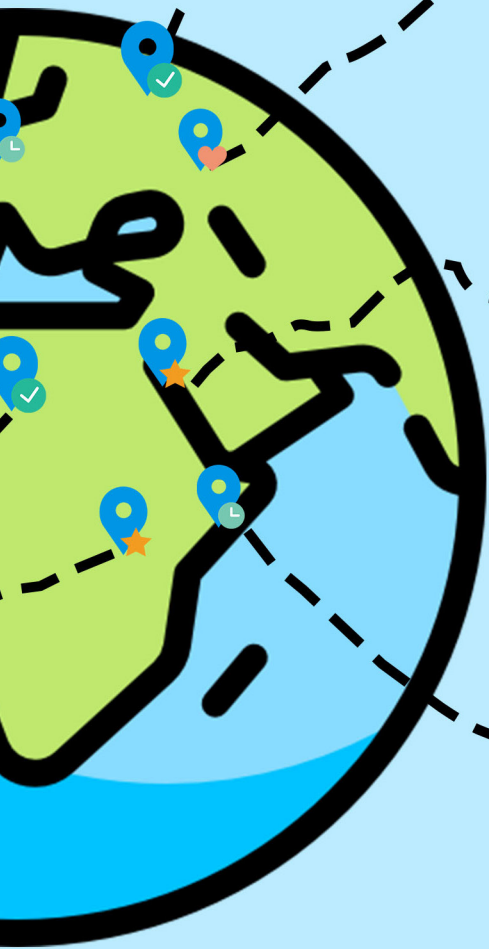
คำยืมจากภาษาชวา
และมลายู ๒๑

สำเนา

ฉบับนี้

* คำยืมจากภาษาเปอร์เซีย ๒๗

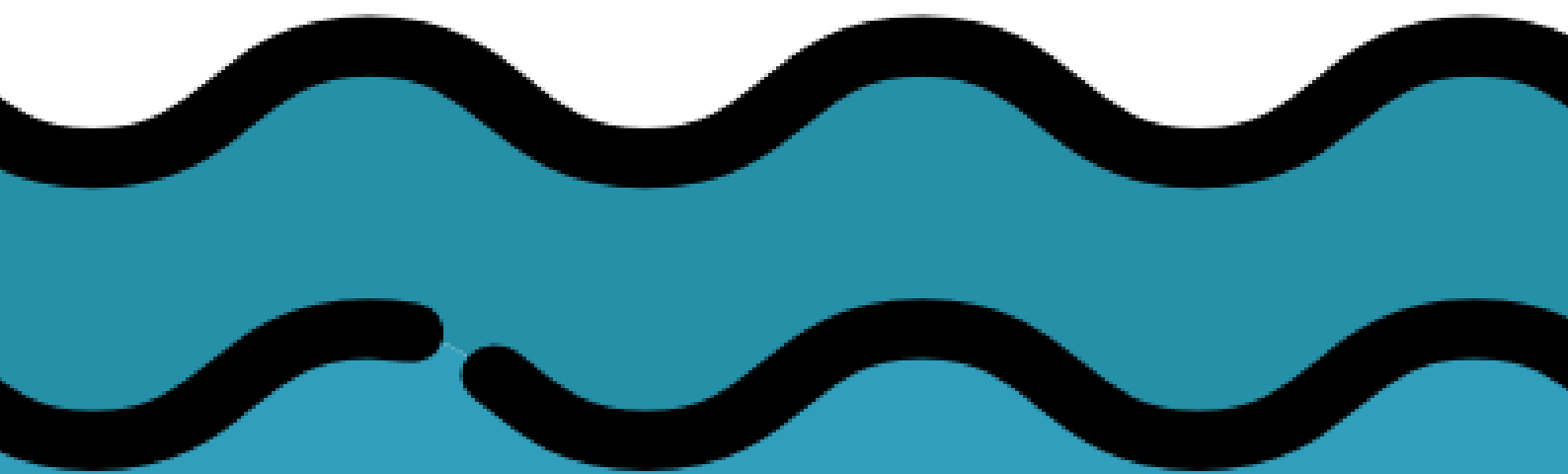
* คำยืมจากภาษาบาลี
และสันสกฤต ๓๓

* คำยืมจากภาษาเขมร ๕๓

* บรรณานุกรม ๕๔

บทที่ ๑

คำยืมจากภาษาอังกฤษ

คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย

ภาษาอังกฤษในภาษาไทย

คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีทั้งคำที่ใช้ทั่วไป และคำยืมที่เป็นศัพท์ทางวิชาการ ศัพท์วิทยาศาสตร์ ศัพท์เกี่ยวกับเทคโนโลยี ฯลฯ โดยสามารถแบ่งลักษณะภาษาอังกฤษในภาษาไทยออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. การทับศัพท์

การทับศัพท์ โดยการถ่ายเสียงและถอดตัวอักษร คำยืมจากภาษาอังกฤษโดยวิธีการทับศัพท์มีจำนวนมาก คำบางคำราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์เป็นคำไทยแล้ว แต่คนไทยนิยมใช้คำทับศัพท์มากกว่า เพราะเข้าใจง่าย สื่อสารได้ชัดเจน เช่น

คำภาษาอังกฤษ	คำทับศัพท์
game	เกม
graph	กราฟ
cartoon	การ์ตูน
clinic	คลินิก
quota	โควตา
dinosaur	ไดโนเสาร์
technology	เทคโนโลยี

๒. การบัญญัติศัพท์

การบัญญัติศัพท์ เป็นวิธีการยืมคำ โดยรับเอาเฉพาะความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาแล้ว สร้างคำขึ้นใหม่ ซึ่งมีเสียงแตกต่างไปจากคำเดิม โดยเฉพาะศัพท์ทางวิชาการจะใช้วิธีการนี้มาก ผู้ที่มีหน้าที่บัญญัติศัพท์ภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษ คือ ราชบัณฑิตยสถาน เช่น

คำภาษาอังกฤษ

airport

globalization

science

telephone

reform

คำบัญญัติศัพท์

สนามบิน

โลกาภิวัตน์

วิทยาศาสตร์

โทรศัพท์

ปฏิรูป

๓. การแปลศัพท์

การแปลศัพท์ วิธีการนี้จะต้องใช้วิธีการคิดแปลเป็นคำภาษาไทยให้มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษ แล้วนำคำนั้นมาใช้สื่อสารในภาษาไทยต่อไป เช่น

คำภาษาอังกฤษ

blackboard

enjoy

handbook

school

short story

คำบัญญัติศัพท์

กระดานดำ

สนุก

หนังสือคู่มือ

โรงเรียน

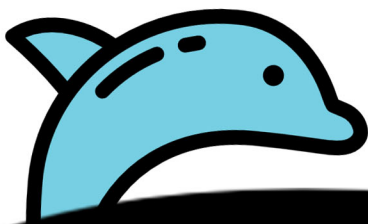
เรื่องสั้น

ตัวอย่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีใช้ในภาษาไทย

กราฟ	การ์ตูน	ก๊ีบ	กนูโคส
กัปตัน	แก๊ส	กูก	เกียร์
แก๊ง	แกลลอน	คริสต์มาส	ไดนาโม
ไดโนเสาร์	ครีม	คลอรีน	คอนกรีต
คลินิก	คอนเสิร์ต	คอมพิวเตอร์	คูกี้
เคเบิล	เครดิต	แคปซูล	เคาน์เตอร์
แคลอรี	โควตา	ซอล์ก	ช็อกโกแลต
เซ็ค	เซ็ค	เซียร์	โซว์
ซีเมนต์	เซลล์	ไซเรน	ดีเซลดอลลาร์
ดีเปรสชั่น	เด็นท์	ทอนซิล	เทอม
แท็กซี่	แทรกเตอร์	นิโคติน	นิวเคลียร์
นีออน	นิวเคลียส	ไน้ต	ไนลอน
บล็อค	เบนซิน	แบคทีเรีย	ปลั๊ก
ปิกนิก	เปอร์เซ็นต์	พลาสติก	พีระมิด
ฟลูออรีน	ฟอร์มาลีน	ฟังก์ชัน	ฟาร์ม
ฟิลิกส์	มอเตอร์	มัมมี่	มาเลเรีย
โมเลกุล	ไมล์	ไมโครโฟน	ไมโครเวฟ
ยิปซัม	ยี่ราฟ	ริบบิ้น	เรดาร์

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ จงอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ต่อไปนี้พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏ

“นก” หญิงสาวในเสื้อเซิตส์มินต์ซึ่งเป็นยูนิฟอร์มของพนักงานบริษัทแห่งหนึ่ง เธอกำลังยืนรอรถเมล์อยู่ที่ป้ายรถเมล์หน้าคลินิกปากซอยบ้านของเธอ มันเป็นกิจวัตรของเธอที่ต้องทำในทุกเช้า รวมถึงวันนี้ก็เช่นกัน เธอจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าเธอมาอยู่ที่นี้ได้อย่างไร มันอาจเป็นเพราะความเคยชินจนเธอทำไปโดยไม่ทันรู้ตัว เหมือนมีใครมาคอยคอนโทรลเธอก็ว่าได้

เธอรอแล้วรอเล่ารถเมล์แอร์สายที่เธอรอคอยก็ไม่มาสักทีจนเธอจวนจะไปทำงานเลทอยู่แล้ว เธอจึงตัดสินใจเรียกแท็กซี่พร้อมบอกตำแหน่งออฟฟิศของเธอให้โซเฟอร์ทราบ แต่อาจเป็นเพราะความโชคร้ายของเธอในวันนี้ โซเฟอร์แท็กซี่ปฏิเสธเธอพร้อมขับรถหนีเธอออกไปทันที เธอช็อกและงงมากทำได้เพียงยืนแข็งเป็นโรบ็อตอยู่พักใหญ่

เธอต้องหารถที่จะไปส่งเธอที่ออฟฟิศใหม่อีกครั้ง คราวนี้เธอเลือกที่จะเรียกมอเตอร์ไซค์รับจ้างแทน เพราะตอนนี้เธอเลทมากพอสมควรแล้ว มอเตอร์ไซค์รับจ้างคงเป็นชอยซ์ที่ดีที่สุดสำหรับเธอในตอนนี้อย่างไรก็ตามที่เรียกได้เธอรีบคว้าหมวกกันน็อกจากคนขับมาใส่แล้วบอกให้คนขับออกรถในทันที คนขับมอเตอร์ไซค์รับจ้างนั้นขับมอเตอร์ไซค์ไปด้วยความเร็วสูงราวกับติดเทอร์โบ หน้าของเธอหน้าไต่กับลมที่พัดเข้ามาจนปากของเธอกระพือราวกับลิปสติกที่เธอทานามันจะหลุดลอยไปกับสายลม

เพียงเวลาไม่นานนักมอเตอร์ไซค์คันที่เธอนั่งมาก็มาจอดอยู่ที่หน้าออฟฟิศ เธอถอดหมวกกันน็อกส่งคืนให้แก่คนขับ คนขับแจ้งราคาค่าโดยสารทั้งหมด ๑๒๐ บาท เธอรีบคว้ากระเป๋าแบรนด์เนมราคาแพงของเธอออกมา แต่อันิจาในกระเป๋าของเธอมาแต่แบงก์พัน เธอจึงจำใจยื่นแบงก์สี่เทาให้คนขับ คนขับส่งสายตาอำมหิตมาที่เธอก่อนจะลงจากรถมอเตอร์ไซค์เปิดเบาะหยิบกระป๋องคุกกี้สีแดงขึ้นมา ในนั้นเต็มไปด้วยแบงก์ย่อยมากมาย คนขับยื่นนับแบงก์อยู่สักพักก่อนจะยื่นเงินทอนมาให้เธอเป็นธนบัตรใบสีเขียวทั้งหมดก่อนแล้วสตาร์ทรถขับออกไปโดยไม่แม้แต่จะหันกลับมาดูเธอด้วยซ้ำ

เธอไม่มีเวลามาสนใจกับแบงก์สีเขียวกว่า ๔๐ ใบ ในมือแล้ว ตอนนี้เธอเลทเกินไปที่จะเอาเวลาไปโกรธใคร เธอรีบวิ่งไปที่ประตูเพื่อสแกนการ์ดเข้าออฟฟิศ วันนี้ออฟฟิศกลับมีดประหลาดเหมือนว่าไฟจะดับ และเมื่อเธอหันไปมองข้างประตูก็พบกระดาษแผ่นหนึ่งที่ถูกรปรั้นท์มาแปะไว้ โดยมีข้อความว่า “หยุดเทศกาลคริสต์มาส ๓ วัน”

ตอนที่ ๒ จงนำคำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในตอนที่ ๑ มาเติมลงในช่องว่าง พร้อมทั้งระบุว่า เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภททับศัพท์ บัญญัติศัพท์ หรือแปลศัพท์ และหากเป็นประเภทบัญญัติศัพท์หรือแปลศัพท์จะสามารถใช้คำไทยใดแทนได้

ตัวอย่าง

ยูนิฟอร์ม เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท แปลศัพท์ โดยสามารถใช้คำว่า เครื่องแบบ แทนได้

๑. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๒. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๓. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๔. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๕. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๖. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๗. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๘. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๙. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท
๑๐. เป็นคำยืมภาษาอังกฤษประเภท

บทที่ ๒

คำยืมจากภาษาจีน

คำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

ความสัมพันธ์ประเทศไทยกับประเทศจีน

ประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทั้งทางด้านเชื้อชาติและที่อยู่อาศัย ในหนังสือประวัติการทูตของพระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ได้กล่าวว่าในสมัยน่านเจ้า ได้ส่งราชทูตติดต่อกับประเทศจีน มีการนำช่างจีนมาฝึกสอนการทอผ้า ในสมัยพ่อขุนรามคำแหง ได้เสด็จไปประเทศจีน และในครั้งหลังได้นำช่างฝีมือที่มีความสามารถด้านการทำขลุ่ยขลุ่ยมาตั้งเตาเผาที่สุโขทัยและสวรรคโลก จากการยกตัวอย่างความสัมพันธ์ของประเทศไทยและประเทศจีนข้างต้น แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีการติดต่อกับประเทศจีนมาเป็นเวลายาวนาน ตั้งแต่สมัยน่านเจ้า จึงไม่แปลกหากจะมีคำยืมจากภาษาจีนเข้ามาใช้ในประเทศไทย

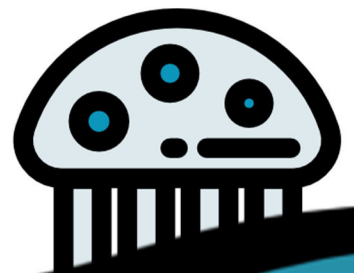
ลักษณะคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

ภาษาจีนจัดอยู่ในภาษาคำโดด (Isolating Language) เช่นเดียวกับภาษาไทย ไม่มีการสร้างคำโดยการเติมคำหน้า กลาง หรือหลัง ภาษาจีนมีการใช้วรรณยุกต์ คำลักษณนาม และมีการเรียงคำเข้าเป็นประโยคเช่นเดียวกับภาษาไทย โดยคำยืมภาษาจีนมีลักษณะทั่วไปดังนี้

๑. เป็นคำทับศัพท์ คือ ออกเสียงตรงตามคำเดิมในภาษาจีน จะผิดเพี้ยนบ้างเพียงเสียงวรรณยุกต์ ส่วนความหมายตรงตามเดิม เช่น

ตัว	มาจากตัว	แปลว่า	ใบสำคัญ
เก้	มาจากเก้	แปลว่า	ปลอม
ถ่าน	มาจาก ท่าน	แปลว่า	ถ่าน

๒. เป็นคำทับศัพท์แต่เสียงเปลี่ยนไป คำบางคำเสียงเปลี่ยนไปไม่อาจกำหนดได้แน่ชัดว่าเสียงที่เปลี่ยนไปนั้นเปลี่ยนไปจากคำภาษาแต่จิ๋วหรือจีนกลาง เช่น

แซ่	มาจาก	แส
เย็นตาโฟ	มาจาก	หยองเต่าฟู
โสหุ่ย	มาจาก	ชื่อหุ่ย

๓. ใช้คำไทยแปลคำภาษาจีน เช่น

ไซเท้า	คือ	หัวผักกาด
ไซโป	คือ	หัวผักกาดเค็ม
โอวย๊ะ	คือ	กาแพดำ

๔. ใช้คำไทยประสมหรือซ้อนกับคำจีน เป็นการประสมหรือซ้อนเพื่อให้รู้ว่คำจีนนั้น
หมายความว่าอะไร เป็นชื่อของอะไร มีลักษณะอย่างไร เช่น

ลันเตา แปลว่า ถั่ว	มาจาก ฮ้อลันเตา	ไทยใช้ว่า ถั่วลันเตา
บะฉ่อง แปลว่า หมูสับละเอียด	มาจาก บ๊ะฉ่อง	ไทยใช้ว่า หมูบะฉ่อง

๕. สร้างคำใหม่หรือความหมายใหม่ คำจีนที่ยืมมาใช้ในปัจจุบันบางคำ ไม่เคยมีใช้ใน
ภาษาจีนมาแต่ดั้งเดิม เพราะไม่เคยมีสิ่งนั้นมาก่อนในภาษาจีน เช่น

โอเลี้ยง	หมายถึง กาแฟที่ไม่ใส่นม	แปลตามศัพท์ว่า ดำเย็น
เกาเหลา	หมายถึง ก๋วยเตี๋ยวที่ไม่ใส่เส้น	แปลตามศัพท์ว่า หอสูง

๖. ความหมายหายไป เช่น

ก๊วย	แปลว่า ผี	ไทยนำมาใช้ในความหมายว่า คนเลว
เซียม	แปลว่า เป็นหนี้	ไทยนำมาใช้ในความหมายว่า ตระหนี่
ซีซ่า	แปลว่า ตกทุกข์ได้ยาก	ไทยนำมาใช้ในความหมายว่า ซ้ำใจ

๗. เสียงหายไปเป็นเสียงสูงหรือต่ำ เช่น

เต้า	กลายเป็นเสียงเป็น	เต๋า
หั่ง	กลายเป็นเสียงเป็น	ถั่ง
ตัว	กลายเป็นเสียงเป็น	ตุ้ว

การนำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย ได้มาจากภาษาพูดไม่ใช่ภาษาเขียน เพราะระบบการเขียนของจีน กับไทยมีความแตกต่างกันมาก คำจีนที่ไทยยืมมาใช้ โดยมากเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งต่าง ๆ เช่น เครื่องใช้แบบจีน ยาสมุนไพร และสัตว์บางชนิด เป็นต้น

วิธีนำคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย

การนำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย คนไทยจะสามารถเสียงได้ใกล้เคียงกับเสียงดั้งเดิมของจีน เนื่องจากไทยเรามีเสียงวรรณยุกต์ถึง 5 เสียง จึงสามารถออกเสียงได้ใกล้เคียง เช่น

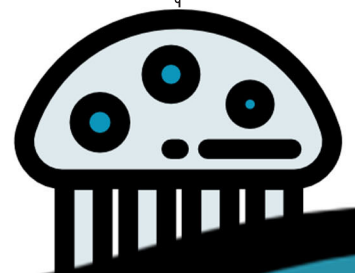
เกาเหลา	ก๋วยเตี๋ยว	เกี้ยว	กวยจั๊บน้ำ
ฉกั๋ว	ตั้งฉ่าย	เต้าทึง	เต้าหู้
เต้าฮวย	บะฉ้อ	แป๊ะชะ	พะโล้
ฮวนนึ่ง	แฮ่กิ้น	ฮื้อฉี	แก้อี้

บางคำไทยได้นำมาตัดทอนและเปลี่ยนเสียงบ้าง แต่ไม่มากนัก เช่น

เตี้ยะหลิว	เปลี่ยนเสียงเป็น	ตะหลิว
บ๊ะหมี่	เปลี่ยนเสียงเป็น	บะหมี่
บุงกี	เปลี่ยนเสียงเป็น	บุงกี
เล่าซิ่ง	เปลี่ยนเสียงเป็น	لاغซิ่ง

หลักการสังเกตภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย

- นำมาเป็นชื่ออาหารการกิน เช่น ก๋วยเตี๋ยว เต้าทึง แป๊ะชะ ฉกั๋ว จั๊บน้ำ เป็นต้น
- เป็นคำที่เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ที่เรารับมาจากชาวจีน เช่น ตะหลิว ตี๊ก แก้อี้ เก่งฮวงซุ้ย
- เป็นคำที่เกี่ยวกับการค้าและการจัดระบบทางการค้า เช่น เจ็ง บ้วย หุ่น ห้าง โส่หุ้ย เป็นต้น
- เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวา เป็นส่วนมาก เช่น กวยจั๊บน้ำ กุ้ย เก๊ เก๊ก กัง ตุ่น เป็นต้น

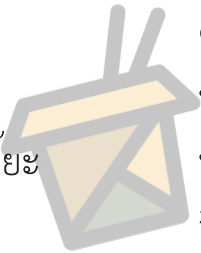

ตัวอย่างคำทับศัพท์ภาษาจีนที่มีใช้ในภาษาไทย

กงสี
ก้วยเตี่ยว
เก็
เกี้ยว
เก้าอี้
จับฉ่าย
เจี้ยน
ฉาก้วย

แซ่
ซึ่ม
ตัวโผ
เต้าหู้
ไต้ก๋ง
บะหมี่
แป๊ะเจี๊ยะ
ยี่ห้อ
โส่หุ่ย
เฮีย

กงฉิน
ก้วยจ๊ับ
เก๊ะ
เกี้ยว
ขาก้วย
จับยี่กี
เจ
โซ่ห่วย
แซยิด
เซี่ยมซี
ตุน
เต้าฮวย
ตังเก
บู
พะโล้
ลั่นจี่
อั้งโล่
เฮงชวย

กงไฉ่
เกาหลา
เกี้ยว
กวยเฮง
เซ่ง
จันอับ
เจ้า
เซ่ง
เซ็งลี่
ทะเลลิว
ตุน
เต้าเจี้ยว
บ๊วย
ปู้งกี
เย้นตาโฟ
ห้าง
เอี่ยม
ฮวงซุ้ย

กงเต็ก
ก๊วย
เก๊ก
ก่ง
จับกั้ง
เจ็ง
โจ๊ก
เซี่ยน
ซาลาเปา
เต้า
แต๊ะเอีย
โตะ
บะฉ้อ
ปอเปี๊ยะ
หวย
หุ้น
เฮง
ฮ่องเต้

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ จงอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ต่อไปนี้พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำยืมภาษาจีนที่ปรากฏ

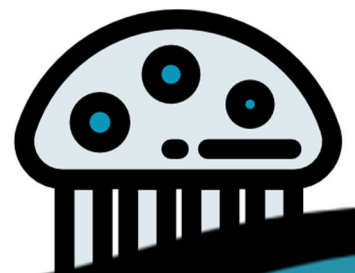
“ตี่น้อย” เป็นลูกชายเพียงคนเดียวของครอบครัวมังกรคำราม ทุกปีเดือนใหญ่ แม่ของตี่น้อย จะส่งเขาไปอยู่กับอากงและอาม่า เพื่อช่วยขายของที่ร้านโชห่วยขนาดใหญ่ซึ่งเป็นกิจการเก่าแก่ของ ครอบครัวที่สืบทอดกันมายาวนาน อาม่าใจดีและตามใจตี่น้อยมาก เขาจะเฝ้ารอให้ถึงเวลาปิดเทอมเร็ว ๆ เพื่อที่จะได้ไปอยู่กับอากงอาม่า

ทุก ๆ เช้า ตี่น้อยจึงมีหน้าที่ไปซื้อโอเลี้ยงและปาห่องโก๋ให้อากงอาม่ารองท้องในตอนเช้า จากนั้น ก็เลือกซื้อของกินของตัวเองตามใจชอบ เช้านี้ตี่น้อยซื้อซาลาเปาและน้ำเต้าหู้มากินรองท้องตอนเช้า และ ช่วยเซ็ดโต๊ะ แก้ว จัดของที่ร้าน ก่อนที่อาม่าจะทำกับข้าวเสร็จ อาหารเช้าวันนี้อาม่าทำต้มจับฉ่าย เพราะ อากงฟันไม่ค่อยดี ต้องทานอาหารอ่อน ๆ

ตี่น้อยเป็นคนคล่องแคล่วว่องไว ตลอดทั้งวันที่เปิดร้านตี่น้อยจะคอยช่วยขายของที่ร้าน ตี่น้อยจะเป็นคนที่หยิบของให้ลูกค้าอย่างรวดเร็วอยู่เสมอ ตี่น้อยคิดเลขคล่องมาก อาม่าจึงมีหน้าที่เพียงนั่งที่โต๊ะ ประจําการและคอยหยิบเงินทอนตามที่ตี่น้อยบอกจากกะเท้านั้น

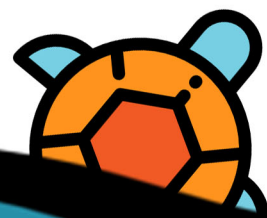
อากงจะรับหน้าที่เป็นคนไปซื้ออาหารกลางวันมาบริการทุกคน วันนี้ตี่น้อยเลือกกวยจั๊บน้ำร้อน อาหารกลางวัน ส่วนอาม่าและอากงกินกวยเตี๋ยวบะหมี่ต้มยำ อากงจะซื้อขนมหวานมาตบท้ายมื้ออาหาร ทุกครั้ง อย่างวันนี้อากงก็ซื้อกินเฉาก๊วยมาให้ทุกคนกินกัน

ตี่น้อยรู้สึกว่แต่ละวันผ่านไปอย่างรวดเร็ว และรู้สึกไม่อยากเปิดเทอมทุกครั้งที่ได้มาอยู่กับอากง อาม่า เพราะตี่น้อยเป็นเด็กเพียงคนเดียวเมื่ออยู่ที่บ้านของตัวเอง แต่เมื่ออยู่กับอากงอาม่า ตี่น้อยรู้สึกสนุก ที่ได้ช่วยงานอากงอาม่า ได้ฝึกคิดเลข ได้ฟังอากงอาม่าเล่าเรื่องราวสมัยหยิ่งหนุ่มสาว จึงเหมือนมีเพื่อน เล่น ดีกว่าอยู่บ้านคนเดียวและต้องรอพ่อและแม่ที่ทำงานเลิกดี

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนพิจารณาความหมายทางขวามือ แล้วนำตัวอักษรมาเขียนเติมลงในช่องว่างหน้าคำยืมภาษาจีนที่ใช้ในภาษาไทยให้ถูกต้อง (ค้นคว้าจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑. กงสี	ก. เครื่องหมายสำหรับร้านค้าหรือการค้า
๒. เกาเหลา	ข. สถานที่จำหน่ายสินค้า, สถานที่ประกอบธุรกิจ
๓. เกี๊	ค. ภาชนะสานอย่างหนึ่งมีรูปและขนาดต่าง ๆ
๔. เซ่ง	ฅ. เรียกลูกบาศก์สำหรับทอดหรือเขย่านับแต้มเล่นการพนัน
๕. ตะหลิว	ง. ชื่ออาหารอย่างจีนชนิดหนึ่งที่ใส่ผักหลาย ๆ อย่าง
๖. บะหมี่	จ. ของกึ่งกลางที่ใช้รวมกันสำหรับคนหมู่หนึ่ง ๆ
๗. เต้า	ฉ. คนเลว, คนไม่สุภาพไร้มารยาท
๘. ยี่ห้อ	ช. แกงมีลักษณะอย่างแกงจืด, ก๋วยเตี๋ยวที่ไม่ใส่เส้น
๙. ห้าง	ซ. เครื่องมือทำด้วยเหล็ก ใช้แซะหรือตัดของที่ทอดหรือผัดในกระทะ

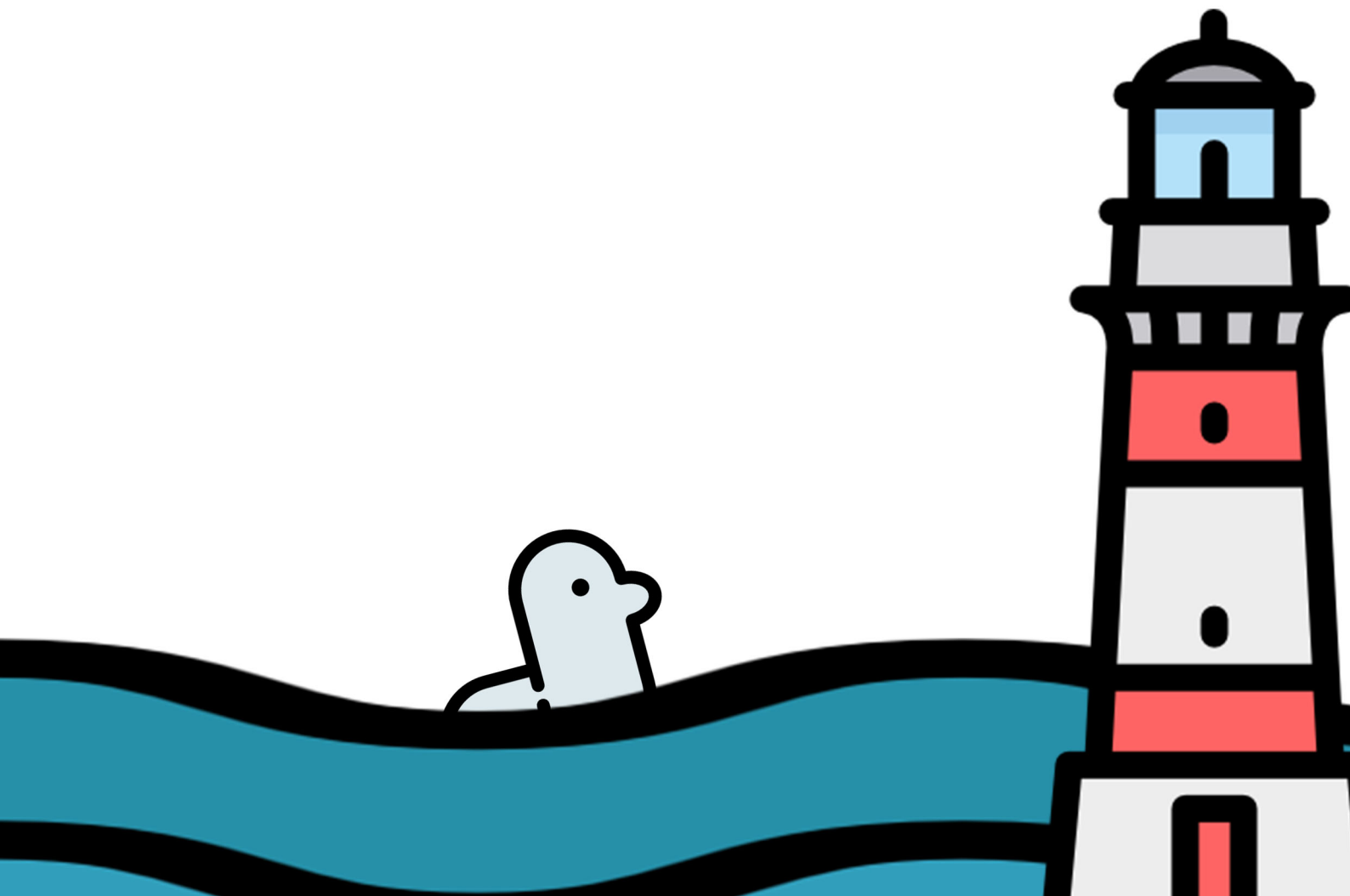
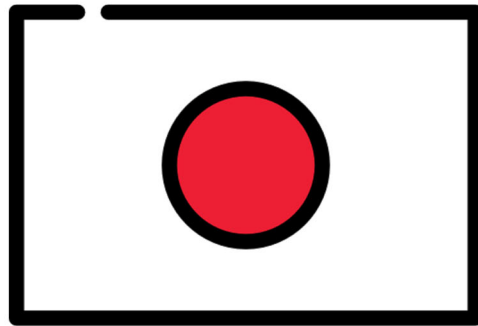
- 11. จับจ่าย
 12. แซยิด
 13. โชห่วย
 14. จันอับ
 15. อั้งโล่
- 16. หุ่น
 17. เกียะ
 18. จับกัง
 19. กู๊ย
 20. โสหุ่ย
- ญ. กรรมกร, ผู้ใช้แรงงาน, ใช้เรียกผู้รับจ้างทำงานต่าง ๆ
 ฎ. ปลอมหรือเลียนแบบเพื่อให้หลงผิดว่าเป็นของแท้
 ฏ. ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง ทำด้วยแป้งสาลี เป็นเส้นเล็ก ๆ มีสีเหลือง
 ฐ. ส่วนที่ลงทุนเท่ากันในการค้าขายเป็นต้น.
 ช. ทำให้สนุกด้วยดีโดยเอาของใส่ภาชนะวางในภาชนะที่มีน้ำเดือด
แล้วเอาฝาครอบ
 ฌ. ของชำ, ร้านขายของชำ.
 ฎ. ชื่อขนมหวานอย่างหนึ่งของจีน มีหลายอย่างรวมกัน
 ด. ค่าใช้จ่าย
 ต. วันที่มีอายุครบ ๕ รอบนักษัตร คือ ๖๐ ปีบริบูรณ์ตามคติของ
จีน
 ถ. เกือกไม้แบบจีน

บทที่ ๓

คำยืมมาจากภาษาญี่ปุ่น

คำยืมภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย

ความสัมพันธ์ประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นเริ่มติดต่อสัมพันธ์กับประเทศไทยอย่างเป็นทางการในสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ แห่งกรุงศรีอยุธยา โดยมีโชกุนอียะฮะสุ ประกาศอนุญาตให้ชาวไปทโยไปทำการค้ายังประเทศญี่ปุ่นโดยเสรี คนญี่ปุ่นที่เข้ามาค้าขายก็ได้เข้ามาตั้งบ้านเรือนรอบนอกกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันเรียกบริเวณนั้น บ้านญี่ปุ่น

ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นได้อาศัยประเทศไทยเป็นทางผ่านไปยึดครองพม่า ในสมัยนั้นรัฐบาลไทยให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีจนมีศัพท์สแลงเรียกคนญี่ปุ่นว่า “ยุ่นปี” ลลิตา โชติรังสียากุล กล่าวไว้ในวารสารดวงแก้วไว้ว่า คำว่า “ญี่ปุ่น” ในภาษาไทยดัดแปลงมาจากคำว่า หยิกบั้ง ในภาษาจีนแต้จิ๋ว หรือ ยิดบุน ในภาษาจีนฮกเกี้ยน เพราะในสมัยที่ญี่ปุ่นอพยพเข้ามาค้าขายกับไทยนั้น ชาวจีนก็อพยพมาอยู่ในกรุงศรีอยุธยาด้วย

ลักษณะคำยืมภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย

๑. เป็นคำทับศัพท์ คือ ออกเสียงตรงตามคำเดิมในภาษาญี่ปุ่น อาจมีการปรับเสียงบ้างเล็กน้อย เพื่อให้สะดวกในการออกเสียง
๒. ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่มักไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ในภาษาไทย

คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่มีในภาษาไทย

คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่มีใช้ในภาษาไทยจะพบไม่มากนัก ส่วนใหญ่มักจะเป็นชื่ออาหารและชื่อกีฬา ดังตัวอย่างคำยืมภาษาญี่ปุ่นที่พบในชีวิตประจำวันดังต่อไปนี้

๑. คำที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เช่น		
โซยุ	หมายถึง	น้ำซีอิ้วญี่ปุ่น
ซาบะ	หมายถึง	ชื่อปลาชนิดหนึ่ง

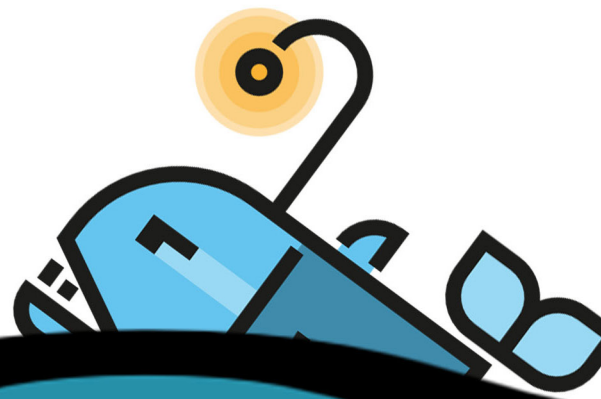

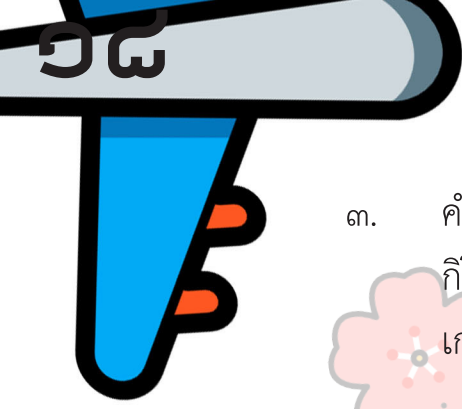
ซูชิ	หมายถึง	ข้าวปั้น, เป็นอาหารญี่ปุ่น
เทมปุระ	หมายถึง	กุ้งชุบแป้งทอด
โมจิ	หมายถึง	ขนมญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง นำข้าวเหนียวมาตำเป็นก้อน ๆ สีดำๆ
ยากิโซบะ	หมายถึง	หมี่ผัด
สาเก	หมายถึง	ชื่อเหล้าชนิดหนึ่งของญี่ปุ่น
สุกียากี้	หมายถึง	ชื่ออาหารญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง
ปิ่นโต	หมายถึง	ข้าวกล่อง มาจากคำว่าเบนโตะ

๒. คำที่เกี่ยวกับกีฬาและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว เช่น

คาราเต้	หมายถึง	ศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า โดยใช้ อวัยวะต่าง ๆ
เคนโด้	หมายถึง	ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประเภทหนึ่ง
ซูโม่	หมายถึง	มวยปล้ำของญี่ปุ่น
ยิวยิตสู	หมายถึง	วิชาป้องกันตัวประเภทหนึ่ง
ยูโด	หมายถึง	กีฬาที่เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ญี่ปุ่น

๓. คำเบ็ดเตล็ด เช่น

กิโมโน หมายถึง

เกอิชา หมายถึง

กำมะลอ หมายถึง

ชินโต หมายถึง

โซกุน หมายถึง

ซากุระ หมายถึง

ซาโยนาระ หมายถึง

เซน หมายถึง

ฮาราจิริ หมายถึง

ชุดแต่งการประจำชาติญี่ปุ่น

ผู้หญิงญี่ปุ่นที่มีศิลปะและวิชาชีพในการ
ปรนนิบัติผู้ชาย

เรียกการหลงรักแบบญี่ปุ่น

ศาสนาดั้งเดิมของญี่ปุ่น

ชื่อสมมติหนึ่ง

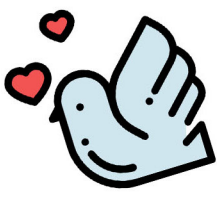
ดอกไม้ประจำชาติญี่ปุ่น

ลาก่อน

นิกายหนึ่งในพระพุทธศาสนาญี่ปุ่น

การฆ่าตัวตายของทหารหน่วยกล้าตายของ

แบบฝึกหัด

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มาจากภาษาญี่ปุ่นจากข้อความต่อไปนี้

ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศในฝันประเทศหนึ่งของนักเดินทางทั่วโลก ในปัจจุบันคนไทยจำนวนมากให้ความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ญี่ปุ่น

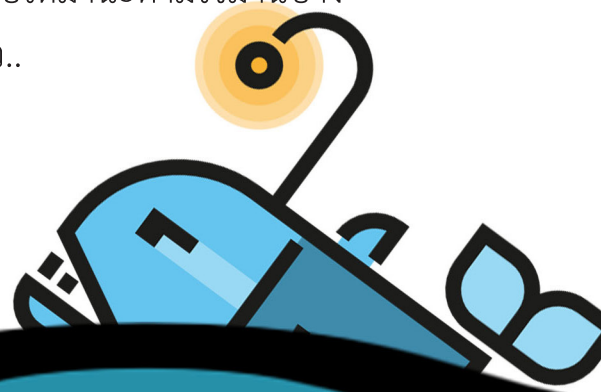
“มานิ” วัยรุ่นสาวนักเดินทางจากประเทศไทยก็เป็นคนหนึ่งที่ฝันอยากจะไปท่องเที่ยวยังประเทศในฝันแห่งนี้ มานิวางแผนการเดินทางล่วงหน้าเกือบปี สำหรับทริปท่องเที่ยวตามความฝันครั้งนี้ เธอมุ่งมั่นตั้งใจทำงานพิเศษ เพื่อเก็บเงินไปเที่ยวยังประเทศญี่ปุ่นดังที่ตั้งใจไว้

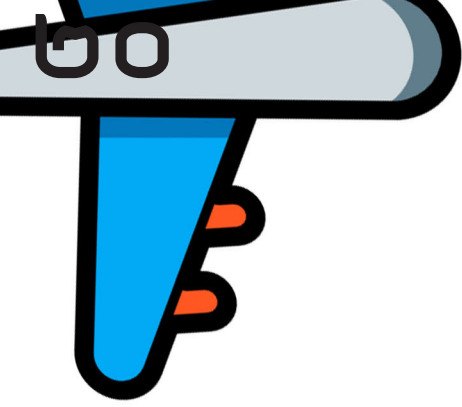
มานิยืนอยู่ ณ ถนนเส้นหนึ่ง เธอสวมชุดกิโมโนสีชมพูหวานลายดอกซากุระ ไข่มุกแล้วละตอนนี้มานิอยู่ในเมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น ตอนนี้เธอหิวมาก แต่กำลังเถียงกับ “มานะ” เพื่อนร่วมทางในครั้งนี้อาจจะเลือกร้านไหนดี มานิอยากกินสุกียากี้ แต่มานะอยากกินข้าวหน้าปลาซาบะ ทั้งสองยืนเถียงกันอยู่นานมากแล้วจึงตัดสินใจเป่ายิงฉุบ เพื่อเป็นการหาทางออก ผลของการเป่ายิงฉุบ คือ มานะชนะ มานิจึงต้องเดินตามมานะเข้าร้านอาหารไปโดยปริยาย

เมื่อเดินเข้าไปในร้าน มีเกอิชาเดินออกมาต้อนรับทั้งคู่ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม และแนะนำเมนูต่าง ๆ ให้ทั้งสองคนได้ฟัง ร้านอาหารตามสั่งร้านนี้มีเมนูให้เลือกหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นข้าวหน้าปลาซาบะที่มานะอยากกิน ซูชิหน้าต่าง ๆ เทมปุระ ยากิโซบะ ทาโกะยากิ รวมถึงสุกียากี้หม้อไฟขนาดเล็กสำหรับทานคนเดียว ทั้งมานิและมานะไม่ลังเลที่จะสั่งเมนูที่ตัวเองคิดไว้อย่างรวดเร็ว เวลาผ่านไปไม่นาน อาหารที่อยู่ตรงหน้าก็หมดลงอย่างรวดเร็ว ไม่รู้ว่าด้วยความหิวหรือความอร่อยกันแน่

ทั้งสองคนเดินออกจากร้านอาหารไปยังสถานีรถไฟเพื่อกลับที่พัก ภายในสถานีรถไฟมีร้านขายขนมให้เลือกมากมาย มานิเดินดูขนมอยู่หลายร้านและหยุดลงที่ร้านโมจิที่คนต่อแถวยาวเหยียด มานิคิดว่าต้องอร่อยแน่ ๆ จึงชวนมานะหยุดเดินแล้วต่อแถว มานะทำท่าอึดออดแต่มานิบอกว่ามานะได้เลือกร้านอาหารตามใจชอบแล้ว ครั้งนี้ขอให้มานะตามใจมานิบ้าง

รู้ตัวอีกทีมานะก็ยืนกินขนมโมจิระหว่างที่รอรถไฟซะแล้ว..

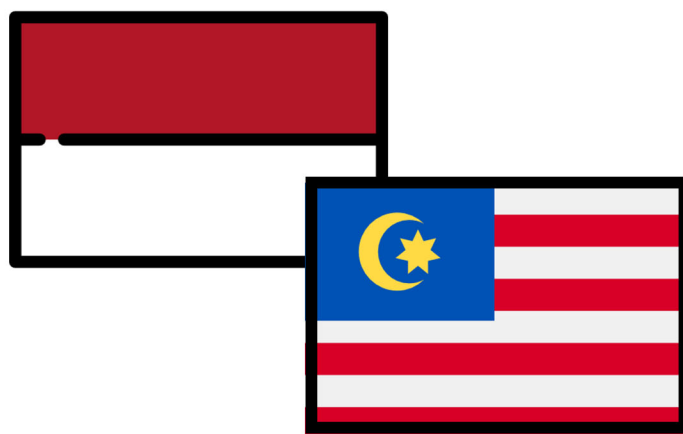

บทที่ ๔

คำยืมจากภาษาชวาและมลายู

คำยืมภาษาชวาและมลายูในภาษาไทย

ภาษาชวาและมลายูในภาษาไทย

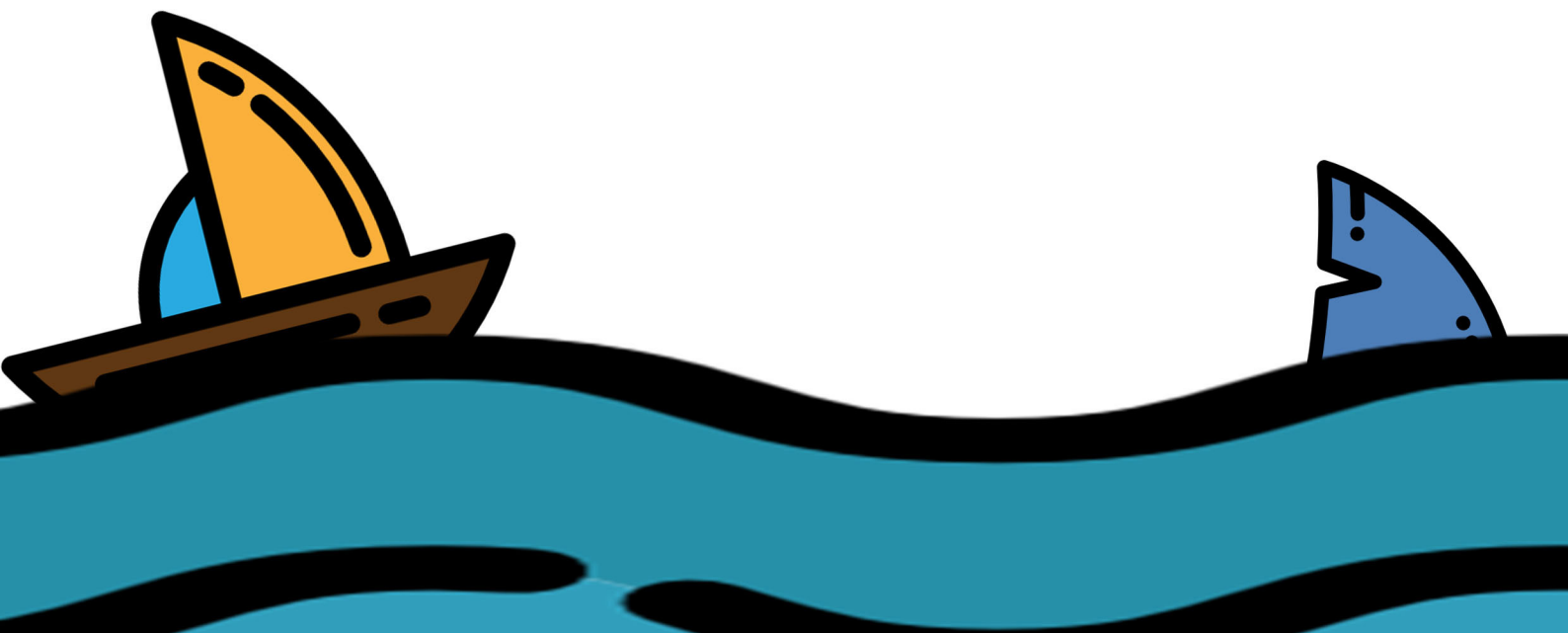
นักมานุษยวิทยาหลายคนกล่าวว่า เดิมภาษาชวาและภาษามลายูเป็นภาษาเดียวกัน สองชาตินี้ใช้ภาษามลายูร่วมกันมาก่อน ดังนั้นจึงมีหลายคำที่ภาษาชวาและภาษามลายูใช้ตรงกัน เพียงแต่อาจมีสำเนียงแตกต่างกันไปบ้าง โดยคำภาษาชวาและมลายูที่ปรากฏเป็นคำยืมในภาษาไทยนั้นอาจแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทตามที่มาของการยืม

วิธีสังเกตคำยืมภาษาชวา-มลายูในประเทศไทย

คำยืมส่วนใหญ่เป็นคำ ๒ พยางค์หรือมากกว่า คำที่ปรากฏในภาษาไทยส่วนมากจะเป็นคำที่หมายถึง พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งคำกริยาบางคำ

๑. คำที่หมายถึงพืช

คำที่ไทยใช้		คำชวา-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กระดังงา	ชื่อไม้ดอกกลิ่นหอม ๒ กลีบ ดอกใช้กั้นน้ำหอมได้	kenanga	ต้นกระดังงา
ทุเรียน	ชื่อผลไม้ชนิดหนึ่ง ผลใหญ่ มีหนามแหลมโดยรอบ	durian	ผลไม้มีหนาม (duri = หนาม)
สาคุ	ต้นไม้จำพวกปาล์ม ใช้เส้นในลำต้นทำแป้ง	sagu	แป้งซึ่งได้จากต้นสาคุ

๒. คำที่หมายถึงสัตว์

คำที่ใช้ไทย		คำชวา-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กะพง	หอยทะเลชนิดหนึ่ง สีเขียว ตัวยาวรีเล็กเปลือกบาง	kabong	หอยกะพง
โลมา	สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม อาศัยอยู่ในทะเล ปลาโลมา	lomba	อาการเคลื่อนไหวโดยการส่ายตัว, อาการแหวกว่ายคลื่นของปลาโลมา
อูรังอุตัง	ชื่อลิงขนาดใหญ่ แขนยาวถึงตาตุ่มพบในเกาะบอร์เนียวและสุมาตรา มีลักษณะกิริยาท่าทางคล้ายคนมาก	orangutang	ชื่อลิงขนาดใหญ่ลักษณะคล้ายคน

๓. คำที่หมายถึงสิ่งของ

คำที่ใช้ไทย		คำชวา-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กริช	มีด ๒ คม รูปคด ปลายแหลม	keris	กริช
ปาเต๊ะ	ชื่อผ้าโลรงชนิดหนึ่ง ทำลวดลายโดยเคลือบสีผึ้งเหลวในส่วนที่ไม่ต้องการให้มีสีสันทหรือลวดลาย	batek	ผ้ายกดอกแบบชวา เดิมใช้เคลือบด้วยสีผึ้งเหลวแต่สมัยปัจจุบันใช้วิธีพิมพ์ลาย
สลัก	เครื่องกันหรือกลอนประตู หน้าต่างแบบเก่า	selak	เครื่องกันประตู, สลัก

๔. คำที่หมายถึงสถานที่

คำที่ใช้ไทย		คำชวา-มลายู	
คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
กุดัง	โรงเก็บสินค้าหรือสิ่งของ, โกดังก็เรียก	gudang	โรงงาน, โรงเก็บของ, ร้านขายของ
มัสยิด	ที่ประชุมทำศาสนกิจของมุสลิม สุเหร่า	masjid	ที่ประชุมทำศาสนกิจในศาสนาอิสลาม

คำยืมภาษาชวา-มลายูส่วนหนึ่งมาจากวรรณคดีไทยเรื่องดาหลังและอิเหนา จึงมีคำหลายคำกลายเป็นคำยืมที่คนไทยรู้จัก และใช้กันอยู่ในทั้งภาษาปัจจุบัน และในคำประพันธ์ ร้อยกรองอื่นๆ บางคำใช้เป็นชื่อบุคคล เช่น

กระยาหัง (วิมาน, ชั้นฟ้า)

คะหมัง (เสนา)

บุหลัน (ดวงเดือน, พระจันทร์)

มะงุมมะงาหรา (เที่ยวป่า)

บุหร่ง (นก, นกยูง)

ปะตาปา (นักบวช)

อีกทั้งยังมีคำยืมภาษาชวา-มลายู ที่รับมาใช้ในภาษาไทย เช่น

กระจุต (ชื่อพรรณไม้ ใช้สานเสื่อหรือกระสอบ)

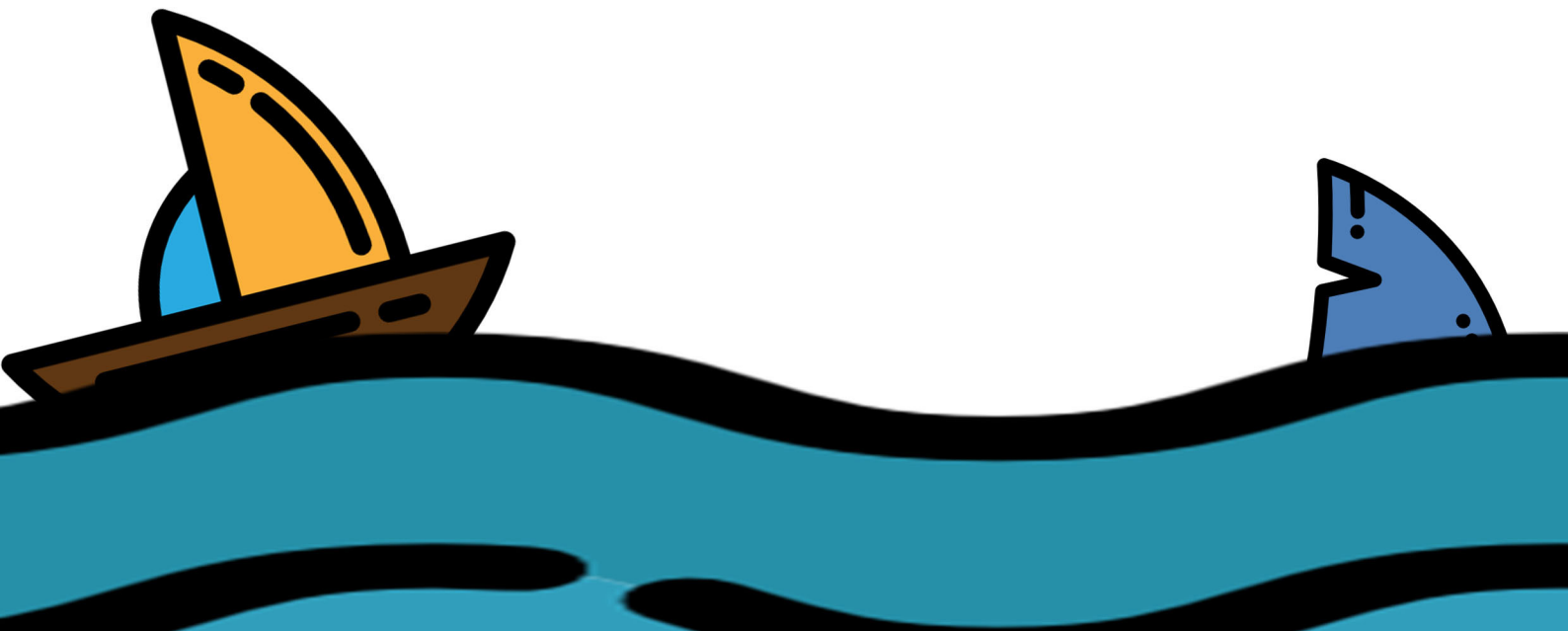
น้อยหน้า (ชื่อต้นไม้ ผลขรุขระเป็นปุ่มๆ รสหวาน)

กิดาหยัน (มหาดเล็ก)

พันตู (ต่อสู้ในตอนประชิดติดพันกัน)

ยี่เก (การละเล่นชนิดหนึ่งมาจากชาวมลายู)

สลัด (โจรสลัดที่ปล้นเรือกลางทะเล)

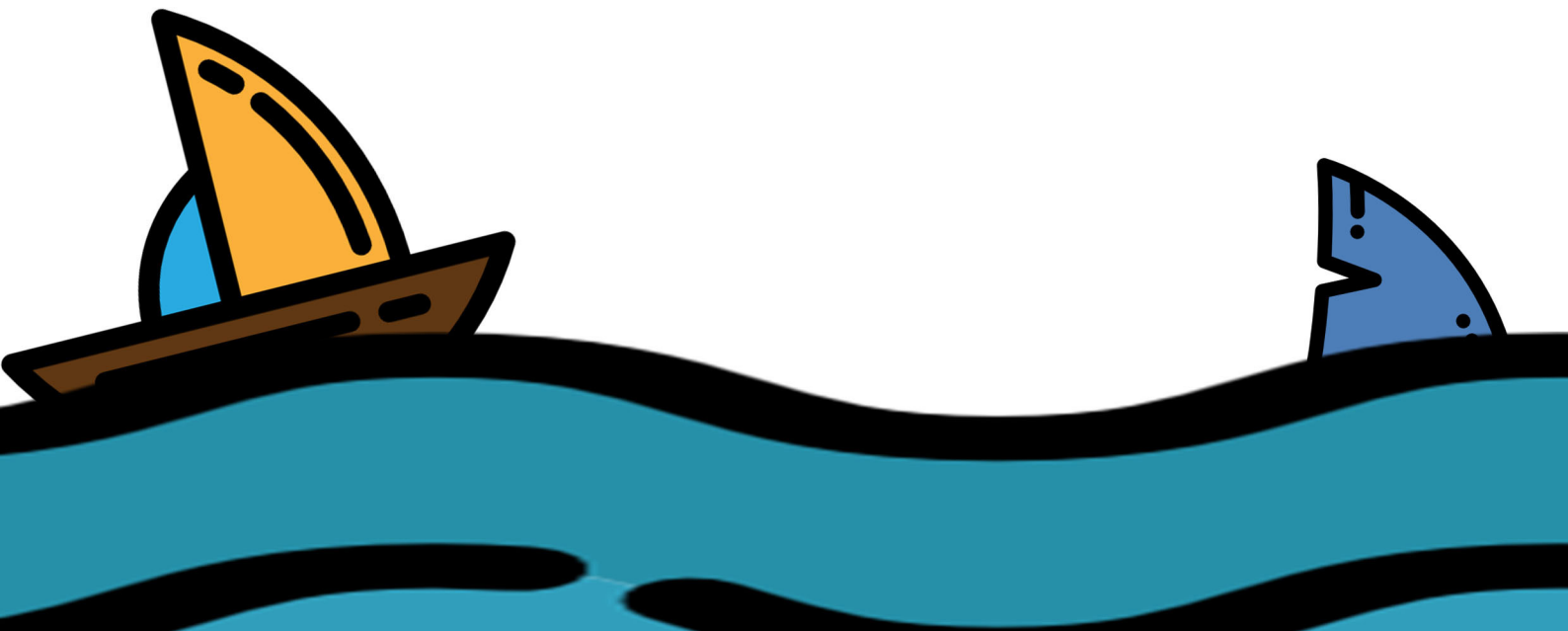

แบบฝึกหัด

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มาจากภาษาชวามลายูจากข้อความต่อไปนี้

“กล่าวถึงกษัตริย์วงศ์เทวา ๔ องค์ มีนามตามชื่อกรุงที่ครองราชย์ คือ กุเรปัน ดาหา กาหลัง และสิงห์สำหรับ ยังมีนครหมันหย่าซึ่งเกี่ยวดองเป็นญาติกันกับนครเหล่านี้ กษัตริย์แห่งวงศ์เทวามีมเหสี ๕ องค์เรียงลำดับตามตำแหน่งดังนี้ ประโหมสุหรี มะเดหวิ มะโต ลิกู และเหมาหลาหงี ต่อมาท้าวกุเรปันได้โอรสกับมเหสีเอก ซึ่งโอรสองค์นี้มีวาสนาสูง องค์ปะตาระกาหลา ซึ่งเป็นต้นวงศ์เทวาอยู่บนสวรรค์ได้นำกริชวิเศษลงมาให้ พร้อมจารึกชื่อไว้บนกริช จึงได้ชื่อว่า อีเหนา ท้าวหมันหย่าได้ธิดากับมเหสีเอกชื่อ จินตะหรวาตี และท้าวดาหาได้ธิดากับมเหสีเอกของตนเช่นเดียวกันชื่อว่า บุชบา ท้าวกุเรปันได้ขอตุนาหงัน บุชบาให้แก่อีเหนา เพื่อเป็นการสืบราชประเพณี ส่วนอีเหนาเติบโตเป็นเจ้าชายรูปงาม ชำนาญการใช้กริช ครั้นเมื่อพระอัยกีเมืองหมันหย่าสิ้นพระชนม์ อีเหนาได้ไปในงานปลงพระศพแทนพระบิดาและพระมารดาซึ่งทรงครรภ์แก่ ได้ไปพบนางจินตะหรวาก็หลงรัก และได้นางเป็นชายา โดยไม่ฟังคำทัดทานจากท้าวกุเรปัน และได้บอกเลิกตุนาหงันนางบุชบาเสียเฉยๆ ทำให้ท้าวดาหาขัดเคืองพระทัยมาก”

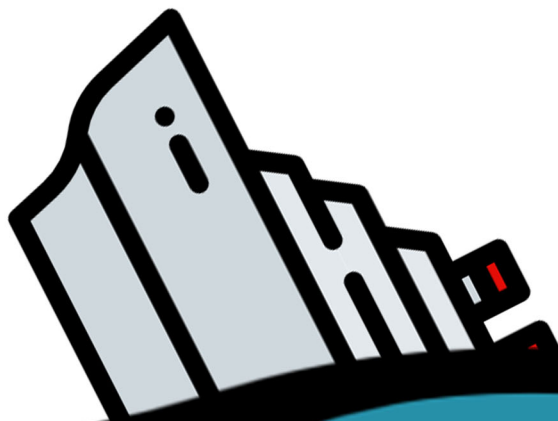

บทที่ ๕

คำยืมจากภาษาเปอร์เซีย

คำยืมภาษาเปอร์เซียในภาษาไทย

ความสัมพันธ์ประเทศไทยกับประเทศเปอร์เซีย

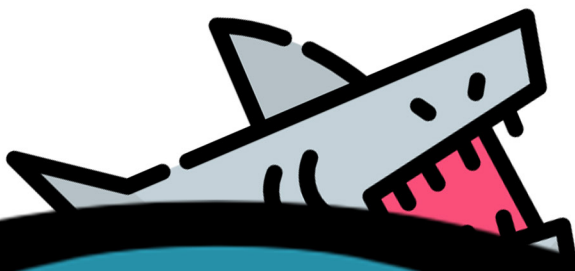
จากหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์ ชาวเปอร์เซียได้เข้ามาติดต่อค้าขายกับไทยตั้งแต่สมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ซึ่งมีชื่อเรียกเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า “แขกเทศ” มีความคุ้นเคยกับราชสำนักของไทย เป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยเข้ารับราชการทำหน้าที่ดูแลการค้าขายของไทยกับชาวต่างชาติ พวกแขกเทศได้ตั้งถิ่นฐาน ทั้งตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นต้นมา

ลักษณะคำยืมภาษาเปอร์เซียในภาษาไทย

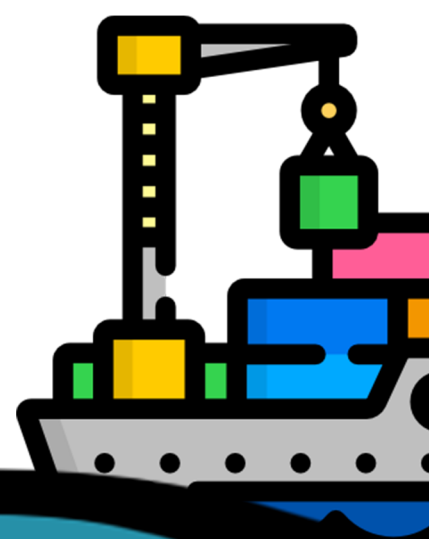
คำยืมภาษาเปอร์เซียที่ปรากฏในภาษาไทยเป็นคำทับศัพท์ มีออกเสียงเพี้ยนบ้างเพื่อความสะดวกในการออกเสียงของคนไทย

คำยืมภาษาเปอร์เซียที่มีในภาษาไทย

กะลาสี	หมายถึง	ลูกเรือ
กุหลาบ	หมายถึง	ไม้ขนาดย่อม มีดอกหอม
เกด	หมายถึง	ลูกอุนแห้งชนิดหนึ่ง
เข็มซาบ	หมายถึง	ผ้าที่ทอควบกับทองแล่งเป็นริ้ว ๆ ตามยาว
คาราวาน	หมายถึง	หมู่คนหรือยานพาหนะเป็นต้นซึ่งเดินทางไกลร่วมกันเป็นขบวนยาว
ชุกชี	หมายถึง	ฐานส่วนล่างที่เป็นส่วนรองรับรัตนบัลลังก์ที่ประดิษฐานพระพุทธรูป
ปั้นหย่า	หมายถึง	สิ่งปลูกสร้างซึ่งมีหลังคา ไม่มีหน้าจั่ว
ตาด	หมายถึง	ผ้าที่ทอด้วยไหมควบกับเงินแล่งหรือทองแล่งจำนวนเท่ากัน

ตรา	หมายถึง	เครื่องหมายที่ทำเป็นรูปต่างๆสำหรับประทับเป็นสำคัญ
ตราชู	หมายถึง	เครื่องชั่งที่มีตราสองข้าง
บัดกรี	หมายถึง	การเชื่อมโลหะด้วยตะกั่วร้อน
ปสาน	หมายถึง	ตลาดที่ขายของ
ฝรั่ง	หมายถึง	ชาวตะวันตก
ย่ามะหวด	หมายถึง	ผ้าขนสัตว์บาง ๆ ที่เป็นดอก
เยียรบับ	หมายถึง	ผ้าที่ทอด้วยไหมยกดอกเงินหรือทอง
ราชาวดี	หมายถึง	การลงยาชนิดหนึ่งสำหรับเคลือบทองให้เป็นสิ่งต่าง ๆ
สร้าง	หมายถึง	หัวหน้าพวกกะลาสี
สนม	หมายถึง	หญิงฝ่ายใน
สักหลาด	หมายถึง	ผ้าทำด้วยขนสัตว์
สำน	หมายถึง	ผ้าขนสัตว์โบราณ
สุหร่าย	หมายถึง	เครื่องโปรยน้ำ คล้ายภาชนะกรวดน้ำ คอสูง ปากมีจุกปิดและเจาะรูอย่างฝักบัว
องุ่น	หมายถึง	ชื่อไม้เถาชนิดหนึ่ง ผลกินได้

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนพิจารณาความหมายทางขวามือ แล้วนำตัวอักษรมาเขียนเติมลงในช่องว่างหน้าคำยืมภาษาจีนที่ใช้ในภาษาไทยให้ถูกต้อง (ค้นคว้าจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒)

๑. กะลาสี	ก. ฐานส่วนล่างที่เป็นส่วนรองรับรัตนบัลลังก์ที่ประดิษฐานพระพุทธรูป
๒. กุหลาบ	ข. สิ่งปลูกสร้างซึ่งมีหลังคา ไม่มีหน้าจั่ว
๓. เข็มซาบ	ค. ชาวตะวันตก
๔. คาราวาน	ฅ. เครื่องหมาที่ทำเป็นรูปต่าง ๆ สำหรับประทับเป็นสำคัญ
๕. ชุกชี	ง. ผ้าที่ทอควบกับทองแล่งเป็นริ้ว ๆ ตามยาว
๖. ปั่นหย่า	จ. หญิงฝ่ายใน
๗. ตาด	ฉ. กองเกวียน, ขบวนรถหมู่คนหรือยานพาหนะเป็นต้นซึ่งเดินทางไกลร่วมกันเป็นขบวนยาว
๘. ตรา	ช. ไม้ขนาดย่อม มีดอกหอม
๙. ปสาน	ซ. ผ้าที่ทอด้วยไหมยกดอกเงินหรือทอง
๑๐. บัดกรี	ฌ. ตลาดที่ขายของ
๑๑. ฝรั่ง	ฎ. ผ้าที่ทอด้วยไหมควบกับเงินแล่งหรือทองแล่งจำนวนเท่ากัน
๑๒. เยียรบับ	ฏ. ลูกเรือ
๑๓. สนม	ฐ. การเชื่อมโลหะด้วยตะกั่วร้อน
๑๔. สุหร่าย	ฑ. ผ้าขนสัตว์โบราณ
๑๕. สำน	ท. เครื่องโปรยน้ำ คล้ายภาชนะกรวดน้ำ คอสูง ปากมีจุกปิดและเจาะรูอย่างฝึกบัว

ตอนที่ ๒ จงเติมความหมายของคำดังต่อไปนี้และยกตัวอย่างมาคำละ 2 ประโยค

๑. กะลาสี

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

๒. คาราวาน

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

๓. ตรา

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

๔. ฝรั่ง

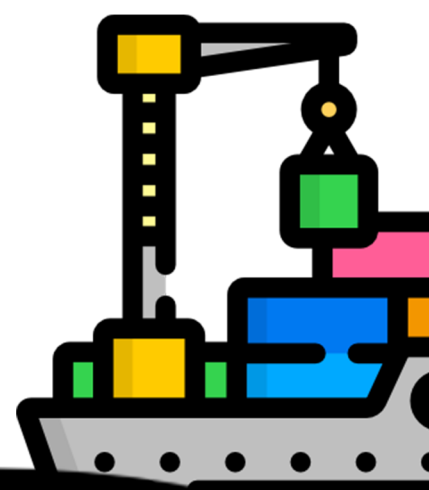
ประโยคที่ ๑ :

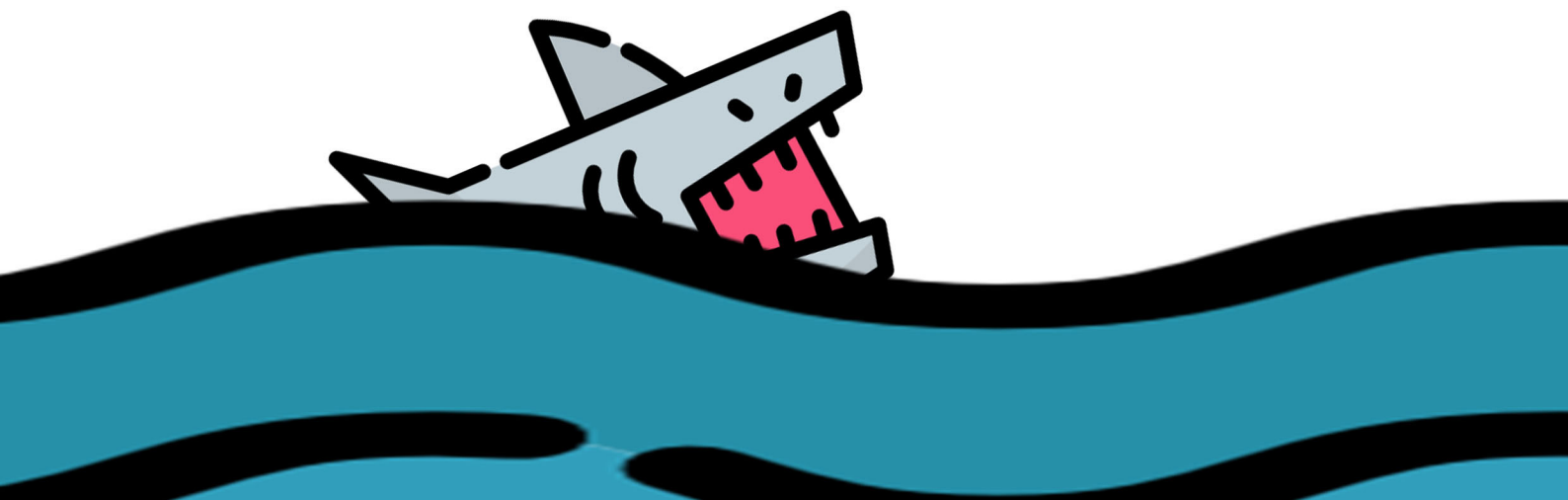
ประโยคที่ ๒ :

๕. สักหลาด

ประโยคที่ ๑ :

ประโยคที่ ๒ :

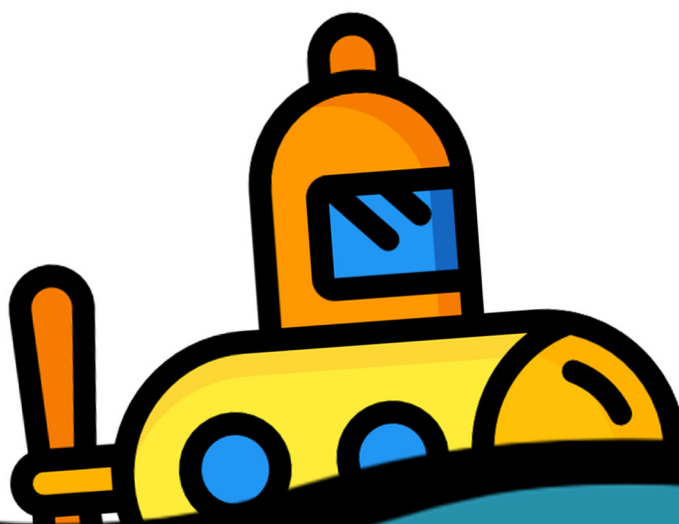
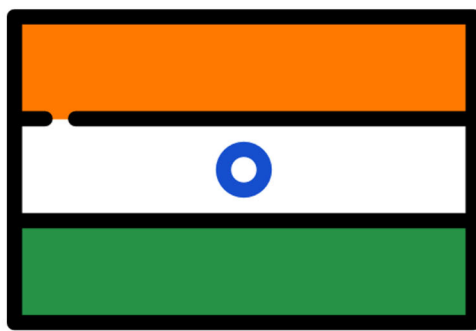

บทที่ ๖

คำยืมจากภาษาบาลีและสันสกฤต

คำยืมภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทย

ภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทย

ในภาษาไทยมีคำจำนวนมากที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตนั้นไม่ใช่ภาษาเดียวกัน แต่เป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลภาษาเดียวกัน จึงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่ก็มีจุดสังเกตทำให้สามารถจำแนกภาษาทั้งสองออกจากกันได้

ภาษาบาลีและสันสกฤตมีหน่วยเสียง ๒ ประเภท คือ หน่วยเสียงสระและหน่วยเสียงพยัญชนะ ดังนี้

๑. หน่วยเสียงสระ

๑. หน่วยเสียงสระภาษาบาลีมี 8 หน่วยเสียง คือ อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ
๒. หน่วยเสียงภาษาสันสกฤตมี 14 หน่วยเสียง คือ อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ ไอ เอา ฤ ฦ ฦ ฤ ฦ

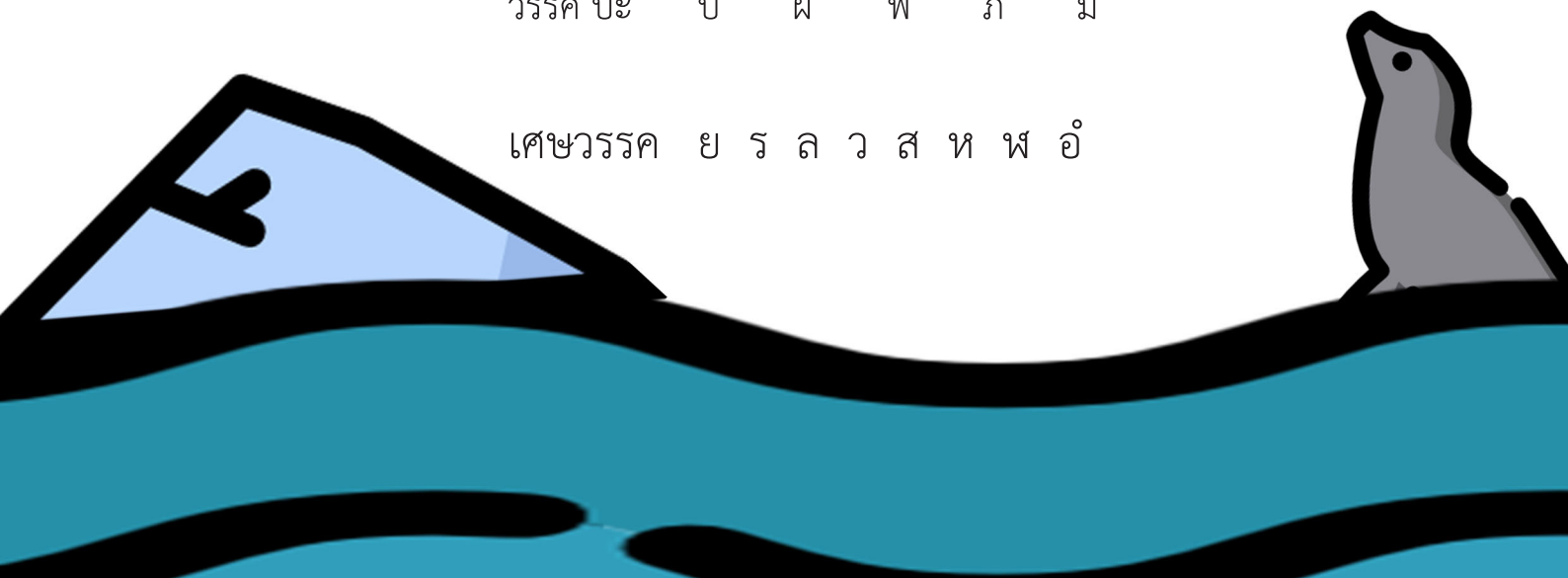
ข้อสังเกต หน่วยเสียงภาษาสันสกฤต ตรงกับภาษาบาลี 8 หน่วยเสียง คือ อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ และเพิ่มมาจากภาษาบาลีอีก 6 หน่วยเสียง คือ ไอ เอา ฤ ฦ ฦ ฤ ฦ

๒. หน่วยเสียงพยัญชนะ

๑. หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาบาลีมี 33 หน่วยเสียง โดยแบ่งเป็นวรรค 5 วรรค และเศษวรรค ดังนี้

วรรค กะ	ก	ข	ค	ฌ	ง
วรรค จะ	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
วรรค ฎะ	ฎ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ
วรรค ตะ	ต	ถ	ท	ธ	น
วรรค ปะ	ป	ผ	พ	ภ	ม

เศษวรรค ย ร ล ว ส ห ฬ อํ

๒. หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาสันสกฤตมี 35 หน่วยเสียง เพิ่มหน่วยเสียง ศ ษ ในเศษวรรค

วิธีสังเกตคำบาลี

๑. สังเกตจากพยัญชนะตัวสะกดและตัวตาม

ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ข้างท้ายสระ ประสมกับสระและพยัญชนะต้น เช่น ทุกข์ (ก = ตัวสะกด)

ตัวตาม คือ ตัวที่ตามหลังตัวสะกด เช่น สัตย สัจ ทุกข เป็นต้น

คำในภาษาบาลีจะต้องมีตัวสะกดและตัวตามเสมอ โดยดูจากพยัญชนะวรรคดังนี้

	แถว				
วรรค	๑	๒	๓	๔	๕
วรรค กะ	ก	ข	ค	ฌ	ง
วรรค จะ	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
วรรค ฎะ	ฎ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ
วรรค ตะ	ต	ถ	ท	ธ	น
วรรค ปะ	ป	ฝ	พ	ภ	ม

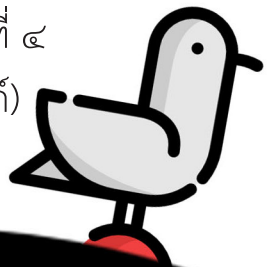
เศษวรรค ย ร ล ว ส ห ฬ อ

โดยมีหลักสังเกตตัวสะกดดังนี้

๑) ตัวสะกดต้องเป็นพยัญชนะตัวที่ ๑ ๓ ๕ เท่านั้น

๒) ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๑ สะกด พยัญชนะตัวที่ ๑ หรือพยัญชนะตัวที่ ๒ ในวรรคเดียวกัน เป็นตัวตามได้ เช่น สักกะ ทุกข สัจ ปัจฉิม สัตต หัตถ บุปผา เป็นต้น

๓) ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๓ สะกด พยัญชนะตัวที่ ๓ หรือพยัญชนะตัวที่ ๔ ในวรรคเดียวกัน เป็นตัวตามได้ เช่น อัคคี พยัคฆ์ วิชชา อัชฌา พุทธ คัมภ (ครรรภ์)

๔) ถ้าพยัญชนะตัวที่ ๕ สะกด พยัญชนะทุกตัวในวรรคเดียวกันเป็นตัวตามได้ เช่น
องค์ สังข์ องค์ สงฆ์ สัมปทาน สัมผัส สัมพันธ์ สมภาร เป็นต้น

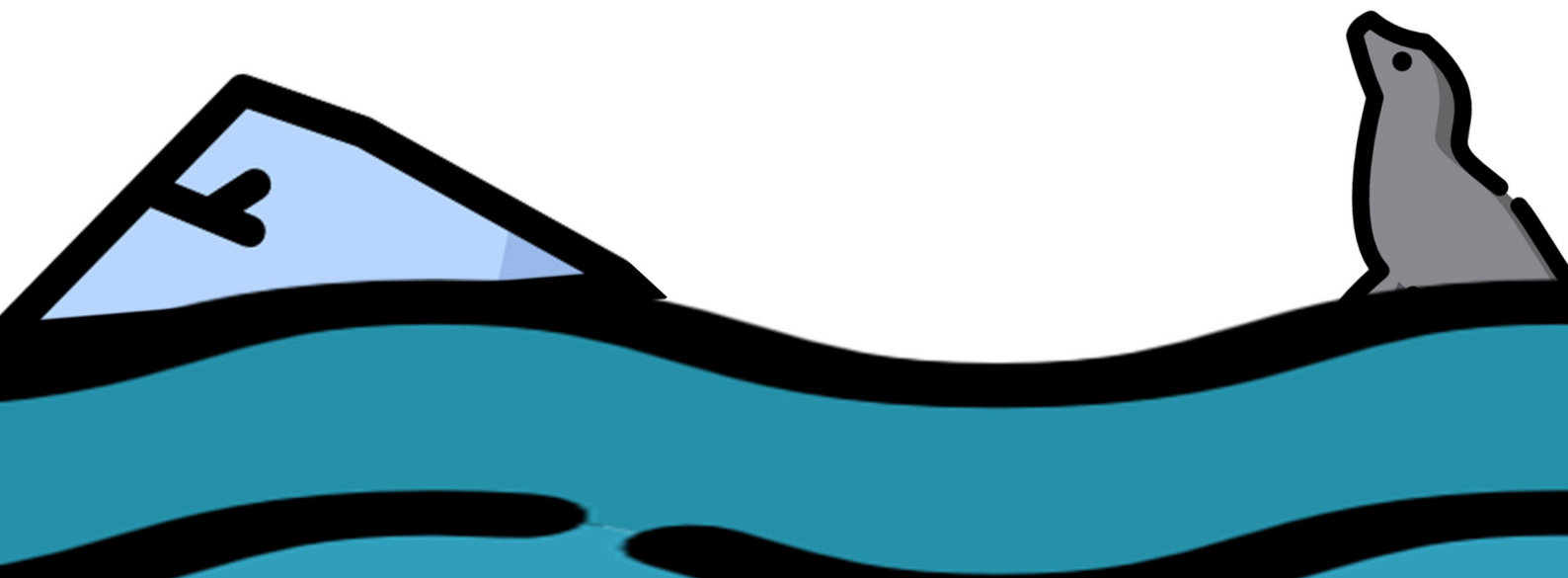
๕) พยัญชนะบาลี ตัวสะกดตัวตามจะอยู่ในวรรคเดียวกันเท่านั้นจะข้ามไปวรรคอื่น
ไม่ได้

๒. สังเกตจากพยัญชนะ “พ” จะมีใช้ในภาษาบาลีในไทยเท่านั้น เช่น จุฬา ครุฑ
อาสาฬห วิหาร โอสถ พาส เป็นต้น

๓. สังเกตจากตัวตามในภาษาบาลี จะมาเป็นตัวสะกดในภาษาไทยโดยเฉพาะวรรค ฎ
และวรรคอื่น ๆ บางตัว จะตัดตัวสะกดออกเหลือแต่ตัวตามเมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย เช่น

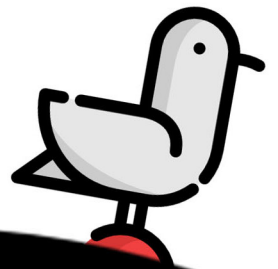
บาลี	ไทย	บาลี	ไทย
รัฏฐ	รัฐ	อัฐิ	อัฐิ
ทิวฐิ	ทิวฐิ	วิฒณะ	วิฒณะ
ปุญญ	บุญ	วิชา	วิชา
สัตต	สัต	เวช	เวช
กัจจ	กัจ	เขตต	เขต
นิสสิต	นิสิต	นิสสัย	นิสัย

ยกเว้น คำโบราณที่นำมาใช้แล้วไม่ตัดรูปคำซ้ำออก เช่น ศัพท์ทางศาสนา ได้แก่
วิปัสสนา จิตตวิสุทธิกิจจะลักษณะ เป็นต้น

วิธีสังเกตคำสันสกฤต

๑. สังเกตจากตัว ศ ช เช่น กษัตริย์ ศึกษา เกษียร พฤกษ์ ศีรษะ เป็นต้น
ยกเว้น คำไทยบางคำที่ใช้เขียนด้วยพยัญชนะทั้ง 2 ตัวนี้ เช่น ศอก ศีก ศอ เศร้า ศก
ดาษ กระดาษ ฝรั่งเศส ฝิดาษ ฯลฯ
๒. ไม่มีหลักการสะกดแน่นอน ภาษาสันสกฤตตัวสะกดตัวตามจะอยู่ข้ามวรรคกันได้
ไม่กำหนดตายตัว เช่น อัปสร เกษตร ปรัชญา อักษร เป็นต้น
๓. สังเกตจากสระ หน่วยเสียงสระภาษาสันสกฤตมีหน่วยเสียงสระที่เพิ่มมาจากภาษา
บาลีอีก 6 หน่วยเสียง คือ ไอ เอา ฤ ฦ ฤ ฦ ดังนั้นหากมีสระเหล่านี้อยู่และสะกดไม่ตรงตาม
มาตราจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น ตถุณมัย ไอศวรรย์ เสาร์ ไพรษณีย์ ฤชี คฤหาสน์ เป็นต้น
๔. สังเกตจากพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาสันสกฤตมักจะมีคำควบกล้ำข้างท้าย เช่น จักร
อัคร บุตร สตรี ศาสตร์ จันท์ เป็นต้น
๕. สังเกตจากคำที่มีคำว่า “เคราะห์” มักจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น เคราะห์ พิเคราะห์
สังเคราะห์ อนุเคราะห์ เป็นต้น
๖. สังเกตจากคำที่มี “ช” อยู่ เช่น จุฑา กรีฑา ครุฑ มณเฑียร จันฑาล เป็นต้น
๗. สังเกตจากคำที่มี “รร (รหัน) ” อยู่ เช่น สรรค์ ธรรม์ วรรณ บรรพต ภรรยา
บรรณารักษ์ มรรยาท กรรม ทรรศนะ สรรพ เป็นต้น

ลักษณะการยืมคำภาษาบาลีและสันสกฤต

ภาษาบาลีและสันสกฤตเป็นภาษาตระกูลเดียวกัน ลักษณะภาษาและโครงสร้างอย่างเดียวกัน ไทยเรารับภาษาทั้งสองมาใช้ พิจารณาได้ดังนี้

๑. ถ้าคำภาษาบาลีและสันสกฤตคำใดต่างกัน แต่เมื่อออกเสียงเป็นภาษาไทยแล้วได้เสียงเสียงตรงกัน เรามักเลือกใช้รูปคำสันสกฤต เพราะภาษาสันสกฤตเข้ามาสู่ภาษาไทยก่อนภาษาบาลี เราจึงคุ้นกว่า เช่น

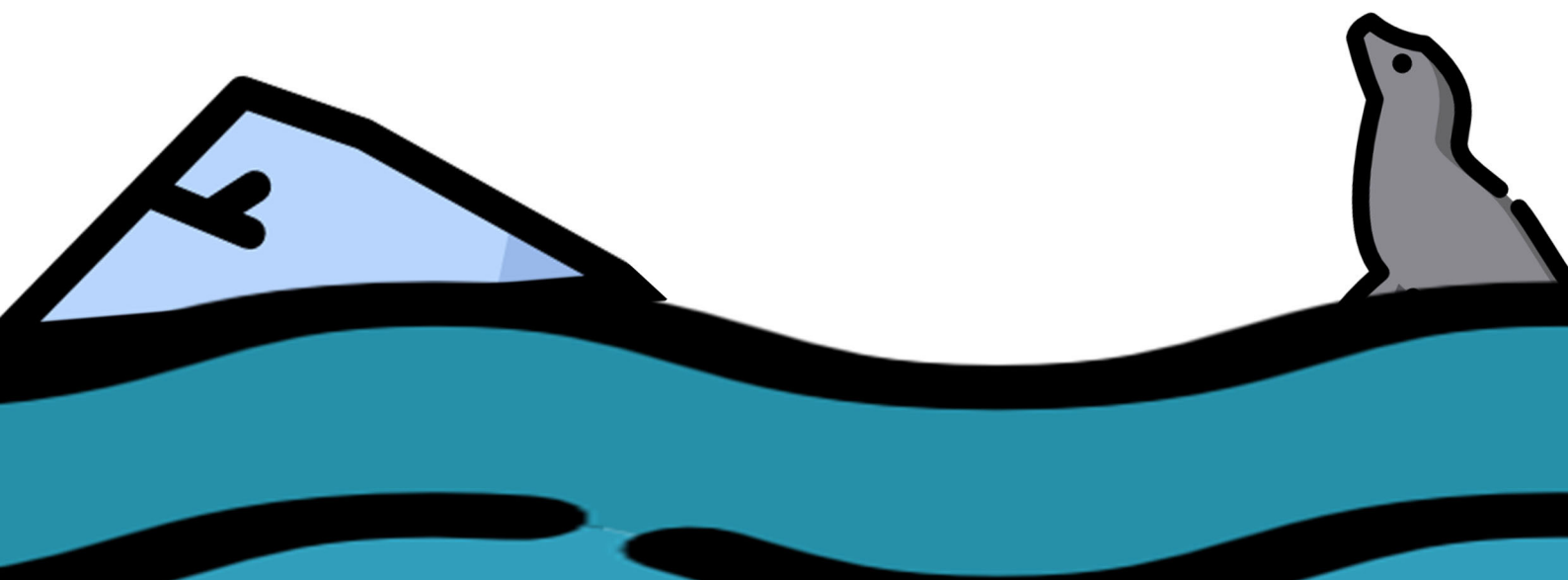
บาลี	สันสกฤต	ไทย
กมฺม	กรรม	กรรม
จกฺก	จักร	จักร

๒. ถ้าเสียงต่างกันเล็กน้อยแต่ออกเสียงง่ายทั้งสองภาษา มักเลือกใช้รูปภาษาสันสกฤตมากกว่าภาษาบาลี เพราะเราคุ้นกว่าและเสียงไพเราะกว่า เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย
ครุฬ	ครุฑ	ครุฑ
โสตถิ	สุสวัสดิ	สวัสดิ

๓. คำใดในภาษาสันสกฤตออกเสียงยาก และภาษาบาลีออกเสียงง่ายกว่า จะเลือกใช้ภาษาบาลี เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย
ขนฺติ	กษานฺติ	ขันติ

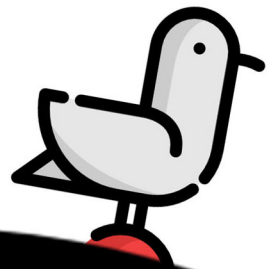

๔. รูปคำภาษาบาลี-สันสกฤตออกเสียงต่างกันเล็กน้อย แต่ออกเสียงสะกดกทั้งคู่ บางทีเรานำมาใช้ทั้งสองรูปในความหมายเดียวกัน เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย
กณหา	กฤษณา	กัณหา, กฤษณา
ขัตติย	กษัตริย์	ขัตติยะ, กษัตริย์

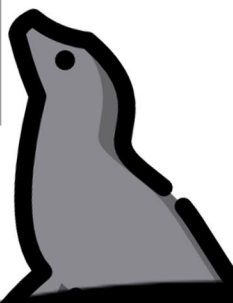
๕. คำภาษาบาลี-สันสกฤตที่ออกเสียงสะกดกทั้งคู่ บางทีเรายืมมาใช้ทั้งสองรูป แต่ นำมาใช้ในความหมายที่ต่างกัน เช่น

บาลี	สันสกฤต	ไทย	ความหมาย
กิริยา	กิริยา	กิริยา	อาการของคน
		กิริยา	ชนิดของคำ
โทส	เทวษ	โทส	ความโกรธ
		เทวษ	ความเศร้าโศก

ตารางเปรียบเทียบภาษาบาลี-สันสกฤต

ภาษาบาลี	ภาษาสันสกฤต
1. สระมี 8 ตัว คือ อะ อา อิ อี อุ ู เอ โอ	1. สระมี 14 ตัว เพิ่มจากบาลี 6 ตัว คือ ฤ ृ ฤ ฤ ใ เอา (แสดงว่าคำที่มีสระ 6 ตัวนี้จะเป็นบาลีไม่ได้เด็ดขาด)
2. มีพยัญชนะ 33 ตัว	2. มีพยัญชนะ 35 ตัว เพิ่มจากภาษาบาลี 2 ตัว คือ ศ ช (แสดงว่าคำที่มี ศ ช เป็นภาษาสันสกฤต *ยกเว้น ศอก ศีก ศึก โศก เศร้า เป็นภาษาไทยแท้)
3. มีตัวสะกดตัวตามแน่นอน เช่น กัญญา จักขุ ทักขิณะ ปุจฉา วิชชู เป็นต้น	3. มีตัวสะกดและตัวตามไม่แน่นอน เช่น กันยา จักขุ ทักขิน ปุจฉา วิทยู เป็นต้น
4. นิยมใช้ พ เช่น กีฬา จูฬา ครุพ เป็นต้น (จำว่า กีฬา-บาลี)	4. นิยมใช้ ท เช่น กรีฑา จูฑา ครุฑ (จำว่า กรีฑา-สันสกฤต)
5. ไม่นิยมควบกล้ำและอักษรนำ เช่น ปฐุม มัจฉา สามี มิต ฐาน ปทุม ถาวร เปม กิริยา เป็นต้น	5. นิยมควบกล้ำและอักษรนำ เช่น ประถม มัตสยา สวามี มิตร สถาน ประทุม สถาวร เปรม กิริยา เป็นต้น
6. นิยมใช้ "ริ" เช่น ภริยา จริยา อัจฉริยะ เป็นต้น	6. นิยมใช้ "รร" (รหั้น) เช่น ภรรยา จรรยา อัจฉรย์ เป็นต้น เนื่องจากแผลงมาจาก รุ (ร เระะ) เช่น วรณ = วรรณ ธรรม = ธรรม **ยกเว้น** บร เป็นคำเขมร
7. นิยมใช้ ฌ นำหน้าวรรค ฎะ เช่น มณฑล กัณฑ์ หรือ ฌ นำหน้า ท เช่น กัณฑา ตัณฑา	7. นิยม "เคราะห์" เช่น วิเคราะห์ สังเคราะห์ อนุเคราะห์ เป็นต้น

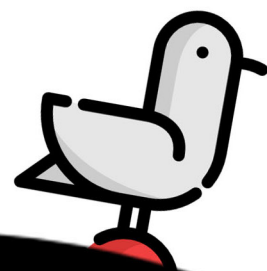
แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ จงอ่านเนื้อเรื่องที่ให้ต่อไปนี้พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำยืมภาษาบาลี-สันสกฤตที่ปรากฏ

เวลา 18.30 น. วันที่ 26 ต.ค. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินจากพระที่นั่งทรงธรรมไปขึ้นพระเมรุมาศ ทรงวางเครื่องราชสักการะพระบรมศพ ทรงจุดธูปเทียนดอกไม้จันทน์ ถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร กองเกียรติยศทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ถวายความเคารพ วงดุริยางค์บรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมี และยิงปืนเล็กยาว 9 นัด พร้อมกันกับทหารปืนใหญ่ยิงปืนใหญ่ถวายพระเกียรติ 21 นัด สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จลงจากพระเมรุมาศไปประทับ ณ มุขหน้าพระที่นั่งทรงธรรม

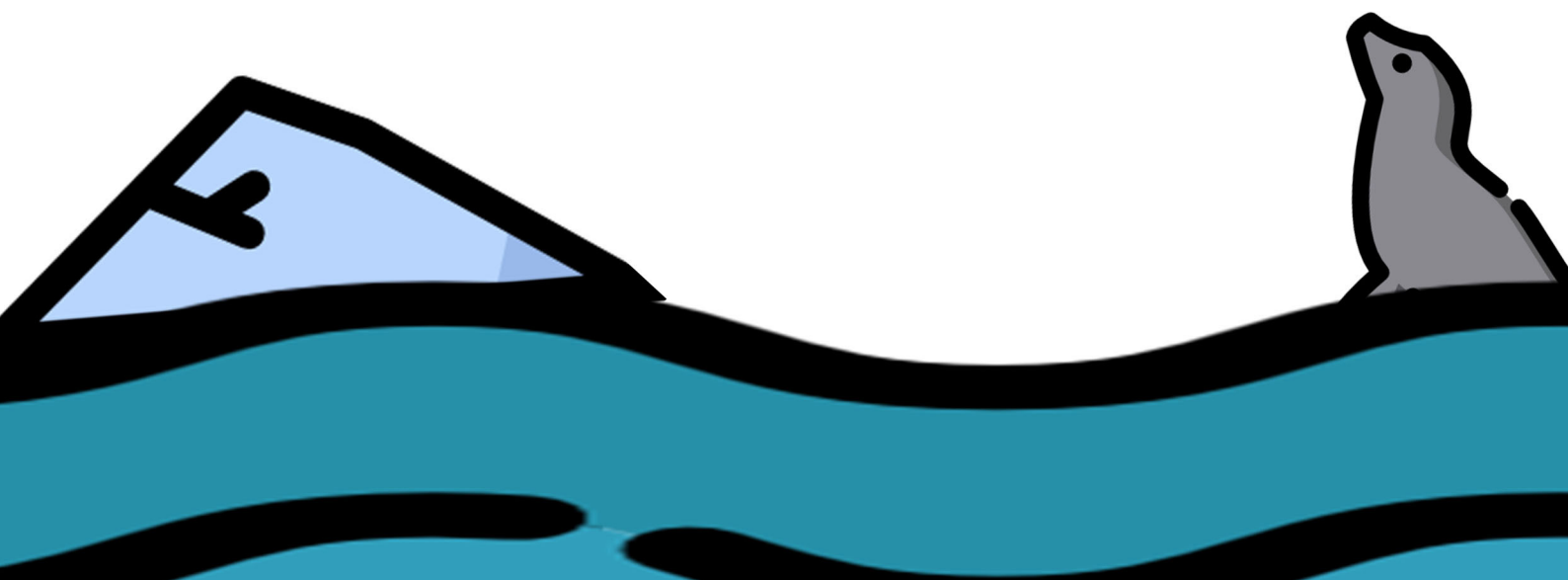
เมื่อเวลา 19.15 น. สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก สมเด็จพระราชาคณะ พระบรมวงศ์ พระประมุข ประมุข พระราชวงศ์และผู้แทนรัฐบาลต่างประเทศ ประธานองคมนตรี นายกรัฐมนตรี องคมนตรี อดีตนายกรัฐมนตรี ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี คณะทูตานุทูต ผู้นำศาสนา ทวยอารยชนถวายพระเพลิงพระบรมศพตามลำดับ

ที่มา : ข่าวสด วันที่ 26 ตุลาคม 2560

ตอนที่ ๒ จงนำคำยืมภาษาบาลี-สันสกฤตที่ปรากฏในตอนที่ ๑ มาเติมลงในช่องว่าง พร้อมทั้งระบุว่าเป็นคำยืมที่มาจากภาษาบาลีหรือภาษาสันสกฤต

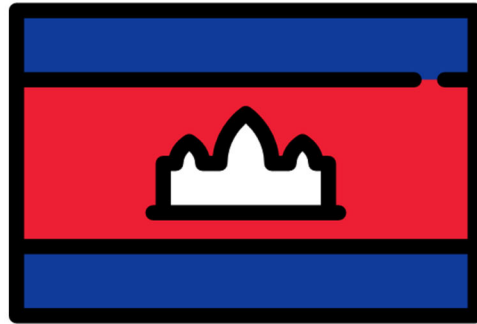
๑. มาจากภาษา
๒. มาจากภาษา
๓. มาจากภาษา
๔. มาจากภาษา
๕. มาจากภาษา
๖. มาจากภาษา
๗. มาจากภาษา
๘. มาจากภาษา
๙. มาจากภาษา
๑๐. มาจากภาษา
๑๑. มาจากภาษา
๑๒. มาจากภาษา
๑๓. มาจากภาษา
๑๔. มาจากภาษา
๑๕. มาจากภาษา
๑๖. มาจากภาษา
๑๗. มาจากภาษา
๑๘. มาจากภาษา
๑๙. มาจากภาษา
๒๐. มาจากภาษา

บทที่ ๗

คำยืมจากภาษาเขมร

คำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย

ภาษาเขมรในภาษาไทย

ภาษาเขมรเป็นภาษาคำโดด จัดอยู่ในตระกูลมอญ - เขมร
ไทยกับเขมรมีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลาอันยาวนาน จึงทำให้มีการหยิบยืมถ้อยคำ
ภาษา ของกันและกัน ไทยยืมคำภาษาเขมรมาใช้เป็นจำนวนมาก

คำเขมรเข้าสู่ภาษาไทยโดยการเมือง ทางวัฒนธรรมและทาง ภูมิศาสตร์ เรายืมคำ
เขมรมาใช้โดย การทับศัพท์ ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป และเปลี่ยน เสียงเปลี่ยนความหมาย

วิธีสังเกตคำเขมร

๑. คำเขมรที่เป็นคำโดดเหมือนคำไทยก็มี แต่เป็นคำที่เป็นคำศัพท์ คือ มีความหมาย
เข้าใจยาก ต้องแปล เช่น

อวย	แปลว่า	ให้	แข	แปลว่า	พระจันทร์
ไต่	แปลว่า	มือ	เล็ก	แปลว่า	ยก
แสะ	แปลว่า	ม้า	มาน	แปลว่า	มี
ทูล	แปลว่า	บอก	บาย	แปลว่า	ข้าว

๓. คำเขมรมักสะกดด้วยตัว จ ญ ร ล ส เช่น

เสด็จ

เจริญ

เถมิร (ไทยใช้ เถมิน = ผู้เดิน)

จรัล จรัส จัส (ไทยใช้ จัด = มาก, แรง, เข้ม, แก่)

๔. คำเขมรมักเป็นคำแผลง เช่น

ข แผลงเป็น กระ เช่น ขदान เป็น กระदान, ขจอก เป็น กระจอก

ผ แผลงเป็น ประ เช่น ผสม เป็น ประสม, ผจัญ เป็น ประจัญ

ประ แผลงเป็น บรร เช่น ประทม เป็น บรรทม, ประจุ เป็น บรรจุ, ประจง

เป็น บรรจง

๕. การสร้างคำโดยการเติมหน่วยคำเข้าข้างหน้าคำเดิม ทำให้คำเดิมพยางค์เดียวเป็นคำใหม่ ๒ พยางค์ เรียกว่าการลงอุปสรรค(คำมาที่เติมด้านหน้า) บ (บัง, บัน, บำ) เช่น

เพ็ญ เป็น บำเพ็ญ

เมื่อ บ อยู่หน้าวรรคปะ อ่านว่า “บำ” เช่น บำบัด บำเพ็ญ บำบวง

เกิด เป็น บังเกิด

เมื่อ บ อยู่หน้าวรรคกะ หรือ เศษวรรคจะอ่านว่า “บัง” เช่น บังคม บังเกิด

บังอาจ

โดย เป็น บันโดย

เมื่อ บ อยู่หน้าวรรคตะ อ่านว่า “บัน” เช่น บันดาล บันโดย บันเดิน

๖. การสร้างคำโดยการเติมหน่วยคำเข้ากลาง คำหลัก ทำให้คำเดิมพยางค์เดียว เป็นคำใหม่ ๒ พยางค์เรียกการลงอาคม

การลง อำ น เช่น จง เป็น จำนง, ทาย เป็น ทำนาย, อวย เป็น อำนวย

การเติม อำ เช่น กราบ เป็น กำราบ, ตรวจ เป็น ตำรวจ, เปรอก เป็น บำเรอ

การเปลี่ยน ข เป็น ก เปลี่ยน ฉ เป็น จ เช่น ฉั่น เป็น จังหัน, แข็ง เป็น

กำแหง

๗. คำที่มี ๒ พยางค์ มีลักษณะเหมือนอักษรนำและอักษรควบของไทย เช่น
แขนง จมูก ฉนำ (ปี)
ไพธ กระป๋อ ฉลอง
ขลิ่ง เสวย ขลาด

๘. คำ ๒ พยางค์ ที่ขึ้นต้นด้วย คำ กำ จำ ชำ ดำ ต่ำ ทำ และสามารถ แผลงเป็นตัวอื่น
ได้ มักเป็นคำเขมร เช่น

คำรบ (ครบ)

กำเนิด (เกิด)

จำหน่าย (จ่าย)

จำแนก (แจก)

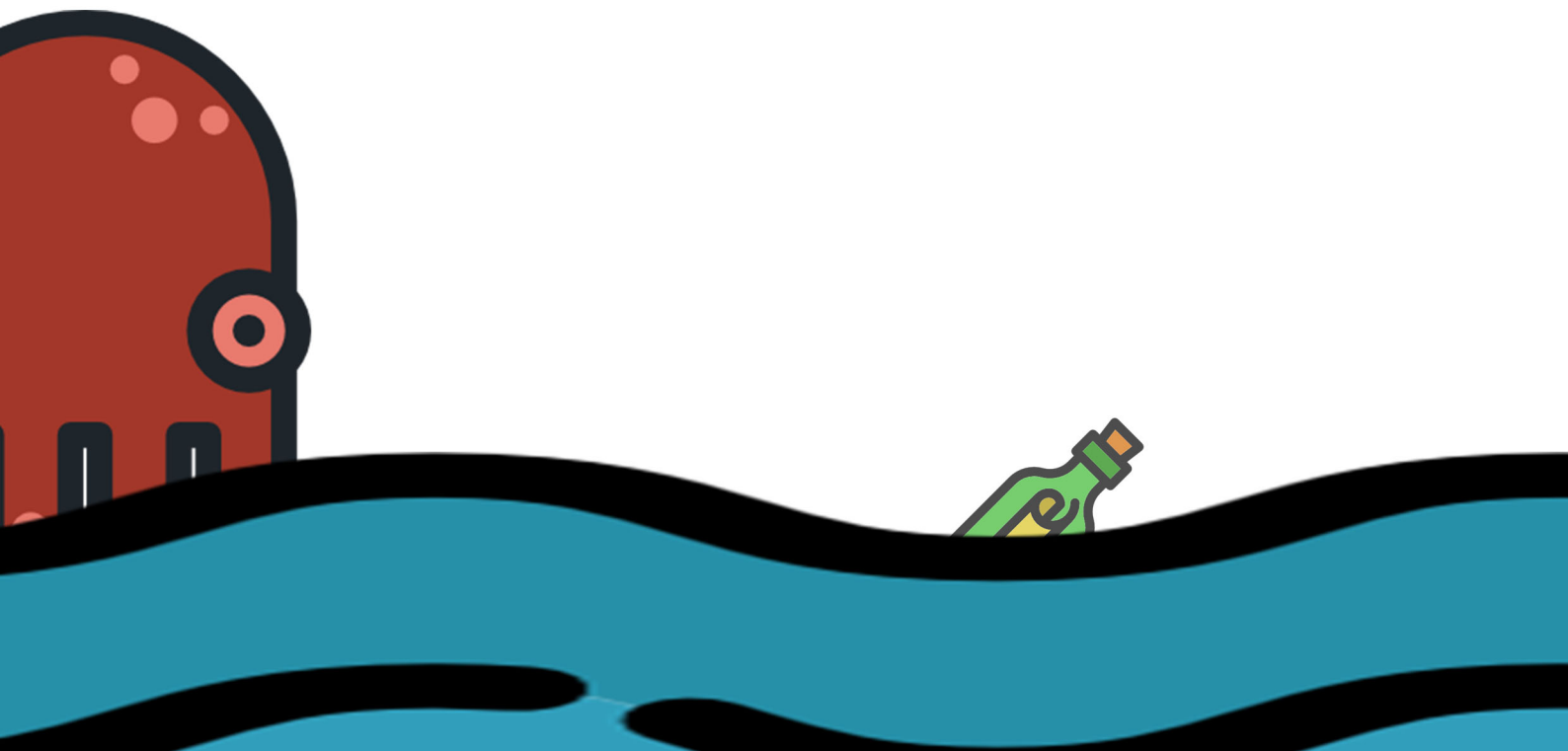
ชำนาญ (ชาญ)

ดำเนิน (เดิน)

ดำริ (ตรี)

ตำรวจ (ตรวจ)

ทำนบ (ทบ)

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มาจากภาษาเขมรจากข้อความต่อไปนี้

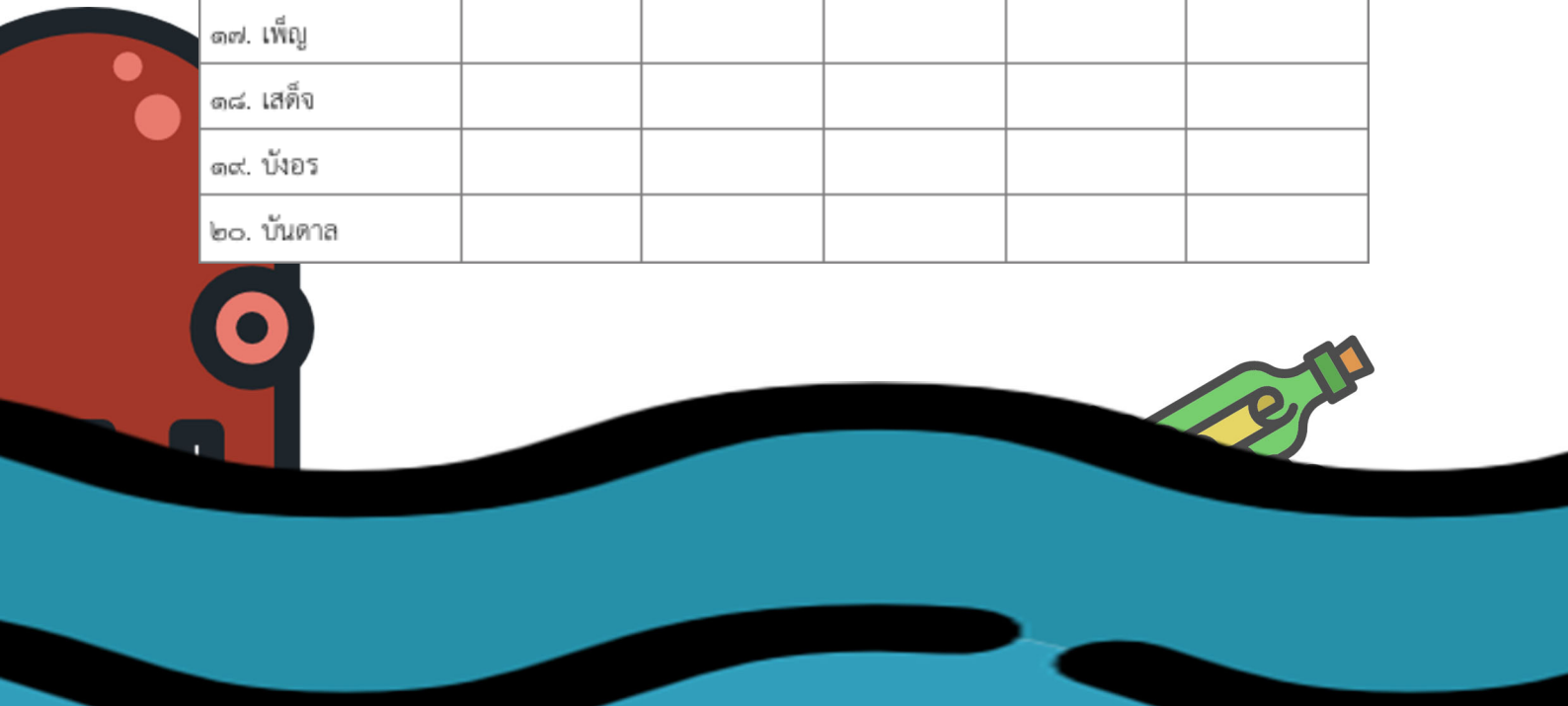
“เด็กหญิงบังอร ออกเดินทางไปที่ยวทะเลโดยทางรถไฟ ระหว่างทางเด็กหญิงบังอรได้ชมทัศนียภาพสองข้างทาง อันเป็นทุ่งนาที่มีต้นตาลโตนดขึ้นอยู่ประปราย โดยในระหว่างทางเกิดเหตุการณ์ฟ้าฝนบันดาลให้ลมพัดแรง จนทำให้กระดานวาดภาพของวันเพ็ญเพื่อนของบังอรปลิวหายไป รถไฟออกเดินทางท่ามกลางพายุจนมาถึงสถานีรถไฟ บังอรเดินไปที่แผนกขายตั๋วรถโดยสารประจำทาง แล้วเดินทางต่อไปกับวันเพ็ญเพื่อนของเธอที่สวมกระโปรงสีแดงสดใส”

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางหลังคำที่กำหนดให้ โดยพิจารณาให้สัมพันธ์กับลักษณะของคำ

คำ	ลักษณะ				
	คำโดด	ควบกล้ำ	คำแผลง	อักษรนำ	อื่นๆ
๑. โคลง					
๒. ทูล					
๓. เกิด					
๔. สนิม					
๕. ฉลาด					
๖. กระโปรง					
๗. คำรัส					
๘. โลก					
๙. โตนค					
๑๐. กำราบ					
๑๑. กระดาน					
๑๒. บำบัด					
๑๓. แผนก					
๑๔. เฉพาะ					
๑๕. ตรง					
๑๖. ปราบ					
๑๗. เพ็ญ					
๑๘. เสด็จ					
๑๙. บังอร					
๒๐. บันดาล					

บรรณานุกรม

วิลัยศักดิ์ กิ่งคำ. (2556). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ

บรรจบ พันธุมธา. (2551). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์. (2546). อิทธิพลภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

